aquae
REVISTA MUNICIPAL DE CALDES DE MALAVELLA
núm. 31 / octubre 2010

La Festa Intrèpida

Com es cuina una Festa Major? Reportatge sobre el Joves Intrèpids
Reportatge de Festa Major
Inici del curs escolar
Procés participatiu sobre la urbanització de la plaça Sant Esteve
Entrevista: Mary Nash, pionera en l'estudi de la història des del punt de vista de la dona
Vivències: Antoni Vilà, jutge de pau
Veïnats i urbanitzacions: El Llac del Cigne
Història: L'Hereu Riera
Racons: El pi gros d'en Llimona

Des de l'Ajuntament volem fer un aquae fet per tots i més interessant

Per això us convidem a col·laborar-hi

Ho podeu fer de les següents maneres:

Encarregant-vos d'una secció fixa sobre un tema que us agradi.
Proposant seccions noves que podrien ser d'interès general.
Suggerint-nos idees, temes que podríem tractar en propers números, persones que podríem entrevistar...
Si teniu una empresa, podeu aportar articles d'interès general sobre el vostre sector
Qualsevol altra aportació serà benvinguda!

Animeu-vos doncs i ajudeu-nos a fer de l'Aquae la revista dels caldencs!
Ens podeu contactar a través de aquae@caldesdemalavella.cat / 627887765

Us agradaria incloure publicitat en l'aquae?

US PROMOCIONAREU I DE PAS AJUDAREU A FINANÇAR LA REVISTA MUNICIPAL
Per a més informació, aquae@caldesdemalavella.cat

Ajuntament de Caldes de Malavella

Subscriu-te de franc a l'aquae

Si voleu rebre còmodament i de forma gratuïta l'Aquae, envieu-nos un correu a l'adreça aquae@caldesdemalavella.cat indicant el vostre nom i cognoms i l'adreça postal, o bé truqueu a l'Ajuntament.
Per altra banda, podeu també recollir la revista municipal de Caldes a través dels diferents punts de distribució: Ajuntament, biblioteca, oficina de turisme, dispensari, llar de jubilats "Casa Rosa", servei de recaptació, llibreria Solés i llibreria TAU.

CALDES DE MALAVELLA

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.900 exemplars GRATUÏTS.
Dipòsit legal: B-35.961/01
Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella, C/ Vall·llobera, s/n, 17455 Caldes de Malavella (la Selva) Telèfon 972 470 005
Direcció: Regidoria de Comunicació de Caldes de Malavella
Coordinació: Albert Torrent i Amagat Tel. 627 88 77 65 aquae@caldesdemalavella.cat
Consell de Redacció: Pili Turon, Anna Macias, Josep M. Fugarolas, Ramon Luque, Albert Torrent, Jordi Aparicio Feluca Díaz, i Laura Oliveras
Col·laboradors: Josep Barnés, Sebastià López, Uetus Veterinaris i l'equip d'Infermeria del CAP Caldes.
Ha col·laborat en aquest número: Paula Brujats
Agraïments: Entitats culturals, esportives i AMPES

Fotos: Albert Torrent i Amagat Tel.627 88 77 65 - info@alberttorrent.cat
Foto portada: Albert Torrent i Amagat
Contacte per suggeriments i lliurament de material: aquae@caldesdemalavella.cat
Disseny i maquetació: Mercè Soler / Estudi Gràfic David Coll - Tel. 972 22 01 54
Impressió: Impremta Pagès, S.A. Anglès. Tel: 972 42 01 07.

AQUAE no es fa responsable dels continguts i opinions dels articles que aporten els col·laboradors. La secció d'opinió està oberta a tothom qui hi vulgui aportar els seus punts de vista. Les opinions són responsabilitat exclusiva dels autors.

Col·labora:

Diputació de Girona

editorial

Tot en l'Univers té uns cicles: les galàxies, els sols, les llunes, els anys, els dies, les nits... Ara n'estem tancant un, el de l'estiu i en comencem un altre, el de la tardor. Deixem enrera doncs l'estació de gaudir de l'exterior i d'estar actius. És l'estació de la disbauxa de la Festa Major i per això en aquest número de l'Aquae ens en fem ressò doblement: d'una banda homenatjant els Joves Intrèpids, un grup de voluntaris sense el qual no s'hauria pogut fer la Festa i, per l'altra, fent un repàs dels millors moments de la festa per excel·lència de Caldes.

Amb la tardor comencem una època més tranquil·la, que serveix per interioritzar i per reflexionar sobre nosaltres. Parlant en termes de conreu, es tracta de gaudir de la collita de l'estiu però també hem de pensar en deixar la terra ben preparada de cara a l'hivern perquè, quan arribi la primavera, puguin néixer les plantes amb força i perquè quan siguem a estiu, en puguem recollir els fruits. En aquesta nova etapa, la tardor, s'inicia també el curs escolar i a la revista fem un repàs de la situació de cada centre. Esperem que els nens i nenes, nois i noies, aprofitin l'embranzida que ve de l'estiu i comencin a llaurar amb ganes perquè a l'estiu obtinguin de la terra uns bons fruits i, si pot ser, que no siguin carabasses!

Cinc cicles de quatre anys són els que ha tancat el jutge de pau de Caldes, l'Antoni Vilà, amb qui parlem en aquest número. Per altra part, l'entrevistada en aquest número, la historiadora Mary Nash, ha estudiat el cicle que en la història moderna està fent que la dona vagi guanyant espais en la lluita per la igualtat de drets respecte al gènere masculí.

Els humans també funcionem segons els cicles de l'Univers: algunes persones arriben i d'altres se'n van, qui sap si per iniciar nous cicles en un altre lloc.

Tot al nostre voltant són cicles. En la nostra vida de cada dia es van repetint situacions semblants i nosaltres tendim a respondre-hi automàticament de manera semblant, sense pensar-hi. És útil analitzar en quina part d'aquests cicles ensopeguem o ens sentim incòmodes o reaccionem d'una manera que no ens agrada. Ho és perquè el cicle de la vida ens donarà l'oportunitat de trobar-nos un altre cop en una situació semblant. Si en som conscients, serem capaços de tenir una millor resposta i no ensopegar dos cops amb la mateixa pedra.

Des de l'Aquae desitjo doncs que en cada segon, amb l'arribada d'un nou dia i amb el començament de la tardor, tingueu un bon inici de cicle! ■

Albert Torrent i Amagat
Coordinador de l'Aquae

El racó d'en Sebastià

7È. MANIFEST SARDANISTA - ANY 2010

Conrear la sardana ha estat la norma a seguir per mantenir viva una de les tradicions catalanes més arrelades entre nosaltres. Fent onejar la senyera ha estat l'estendard de les nostres fartes reivindicacions. Avui hem d'evocar la mateixa tesi per anar esquivant els mateixos esculls d'anys enrera. I és que ens manca motivació. Lluitem-hi tots, en contra l'ambigua comoditat i la moderna promiscuïtat adversa a tot el patrimoni prescrit.

La sardana va ser l'eina pacífica que va perfumar l'essència catalanista, commovent-nos a tots l'esperit patriota en els anys de mitjan segle passat, donant així el triomf a la nostra realitat catalana actual. Sense aquella fricció hauria estat molt difícil d'aconseguir cap victòria i ens hauríem trobat sotmesos, privats de llibertats, de llengua, tradicions i autogovern.

La sardana com a símbol catalanista de costum i tradició, ha estat el mur infranquejable contra les contundents escomeses dels hostils detractors del nostre país. Han intentant reduir-la, procurant fer sucumbir el catalanisme o fent-li tot el mal possible privant-li la llibertat.

Però la fulgurant sardana s'ha reeixit, en contra dels pals tirats a les rodes. Un exemple:

El 6 de febrer d'enguany, en el poble de l'Escala, la sardana va ser guardonada i altament reconeguda dintre dels actes del Pubillatge 2010. El Sr. Ramon Fontdevila, director general del Centre de Cultura Popular i Tradicional Catalana, va lliurar el diploma acreditatiu que la sardana és un dels 10 Tresors del Patrimoni Cultural Immaterial de Catalunya i Andorra. Va rebre el guardó a mans el Sr. Bartomeu Duran, president de la Federació Sardanista de Catalunya. Aquest preuat diploma fou atorgat en presència del Sr. Xavier Tresserras, president de l'Agrupació d'aplecs de les comarques gironines, de l'Alcalde de l'Escala, Sr. Estanislau Puig, del president de la Comissió Organitzadora del Pubillatge de l'Escala 2010, Sr. Jordi Gallegos i del Sr. Xavier Tudela, president de la Capital de la Cultura Catalana. La sardana, formava part d'un llarg llistat de 100 activitats culturals, promogut pel Centre de Cultura Popular i Tradicional Catalana i va ser escollida per vot popular a tot Catalunya. És un pas més dels molts que hem de procurar de fer actualment.

Això ens demostra la vàlua i la vivesa de la sardana actualment en tot el nostre país. Sí, és una clara victòria sardanista popular, en favor dels valors culturals i tradicionals catalans.

Però no ho hem aconseguit tot i sembla molt difícil que els estaments oficials del país declarin el que sempre estem reivindicant i és el que la Sardana sigui reconeguda com a dansa nacional de Catalunya. L'any passat ens varen fer creure que enguany ho declararien definitivament i encara avui ho hem de tornar a reivindicar.

La senyera, amb la seva sobirana presència, ha estat partícip en les manifestacions més representatives del país, la seva presència ens simbolitza com a nació. Ella oneja victoriosa per sobre de qualsevol intent de prepotència contrària, clamant silenciosament els nostres ferms anhels de país i de nació.

L'11 de setembre és sempre el fil conductor per recordar les queixes, lamentacions i reivindicacions: El retorn dels drets i llibertats, abolides des de 1714, n'és l'inici principal. Avui també commemorem plegats aquestes pèrdues, pacífica i patriòticament. No ens cansarem mai de reivindicar els drets perduts, com tampoc no deixarem de dir cridant o silenciosament que Catalunya és una nació i tenim el dret a decidir.

Visca la sardana, visca l'11 de setembre i visca Catalunya lliure ■

Sebastià López
sebastia@caldesdemalavella.cat

"L'apartat "Tribuna oberta" dóna la veu als caldencs que vulguin donar el seu punt de vista sobre qualsevol qüestió. Els escrits no superaran les 600 paraules. Els interessats en participar-hi cal que ens enviïn els textos aquae@caldesdemalavella.cat i que ens facilitin el nom, cognoms i el DNI."

DAVID CAÑÓN, NO T'OBLIDAREM!

Una tràgica notícia ha tacat de negre els colors del Club Patí Caldes. Un nus a l'estómac que ens serà difícil de desfer. Sabíem que aquesta temporada no estaries tant amb nosaltres, la feina no et permetia continuar amb els entrenaments, però no acceptem no veure't més.

Amb nosaltres comparties la teva passió per l'hoquei patins però l'altra teva passió ens ha fet orfes de tu.

Recordo encara el dia que en Francesc ens va presentar al Polivalent i d'això en fa sis anys! Resulta que passaves amb el cotxe i vas veure el cartell del Club Patí Caldes. Et vas presentar i vas demanar que volies entrar en el Club. T'oferies a entrenar els nens sense cap condició econòmica, només volies continuar amb l'hoquei.

Recordo quan el Club Patí Caldes trontollava i volíem tirar la tovallola i ens vas ajudar a mantenir-lo i si avui som el que som, és gràcies a tu, David.

Recordo quan celebràvem els teus aniversaris i feies venir els teus pares i ens preparàveu un bon berenar.

Recordo quan les mames et volíem buscar xicota (un noi tan guapo i tan trempat!) però tu ens vas portar la teva des de Sant Feliu de Codines, l'Emma Roca. L'Emma, que ràpidament va entrar a formar part de la gran família del nostre Club, com a amiga i com a entrenadora per compartir-ho tot amb tu, i que ara no sabrem com consolar.

Recordo la teva paciència amb els pares, sempre em deies: "tranquil·la, a casa meva tenim experiència en tot això", i realment era així. Els teus pares havien format part de la Junta del Sant Feliu de Codines i sempre els demanaves consell.

Recordo la teva paciència amb els nens, sempre em deies: " Són nens i s'ho han de passar bé jugant", i realment era així.

Aquí vas poder compaginar les teves dues passions. No sé què et va arrelar al nostre Club, potser el fet de compartir els colors del teu equip, el Sant Feliu de Codines, potser la teva manera de ser: responsable, constant, sincer, just, coherent, bona persona, estimaves i et feies estimar..., o potser perquè aquí hi

vas trobar bons amics, ja que encara que el vincle fos l'hoquei, vas establir una bona amistat amb tothom. Sempre intentaves, amb bones paraules, trobar una solució a tot. Vas estar sempre amb nosaltres, tant en els bons moments com en els dolents, mai no ens vas deixar tirats i mira que vas aguantar de tot!

Ara que havíem fet realitat el nostre somni de tenir el pavelló tancat, ara que ja no t'haguessis constipat amb el vent fred i humit que aguantaves tots els hiverns, ara et prometo que farem el possible per mantenir aquest Club, que ja també era ben teu, com a tu t'hauria agradat.

Voldria poder consolar els nostres nens
tal com feies tu quan queien amb els patins.
Voldria tenir la teva paciència
per suportar aquest dolor.
Voldria tenir el teu coratge
per poder consolar l'Emma i la teva família.
Voldria tenir la teva serenor
per poder fer entendre a tothom
que sempre estaràs amb nosaltres.

Els nostres nens han perdut molt més que un entrenador, han perdut un gran amic i un referent com a persona perquè, si alguna cosa et feia diferent, era el teu tarannà.

Gràcies David per haver compartit part del teu temps i de la teva vida amb nosaltres i els nostres fills i moltes gràcies per haver ensenyat als nostres fills a estimar l'hoquei patins més enllà de la competitivitat, amb respecte, constància i treball en equip.

David, no t'oblidarem. El teu record perdurarà en nosaltres per sempre més.

Anna Macias i tot el Club Patí Caldes de Caldes de Malavella

ELS RECORDS ES TRANSFORMEN AMB EL TEMPS

Pensant en la joventut, com en un pòsit que té el dolç regust de la vitalitat, d'aquella etapa de la vida on el lema és "sempre endavant".

Ben aviat apareix una bonica noia, l'amiga, parella, que s'afegeix al teu món i que aviat serà la mare dels teus fills, tres nois i dos néts dels quals has gaudit amb intensitat i devoció.

Els teus inicis en el món de l'obra i de la construcció et van conduir per un camí d'aprenentatge amb molt bons mestres, d'aquells que intentaven transmetre el respecte i el saber fer de l'ofici. I amb esforç i energia vas aconseguir ser un bon paleta, el que tu volies. Quantes vegades haurem recordat els progressos de la "cúrria" a les primeres grues, o com anaves a carregar sorra al riu amb "tamborells" abans de començar la jornada?

Les primeres feines foren les de reparacions i manteniments en cases de pagès o rurals. Seguidament, i atenent a les "necessitats d'un mercat" va tocar anar a treballar a "la costa", en edificacions que en el poble no eren habituals. Allà hi va haver molta feina a construir hotels i apartaments, des de Calella de la Costa fins a Platja d'Aro. Els mitjans eren escassos i l'esforç físic important, però tu sempre endavant, escoltant als constructors de més edat i bagatge, i molt atent a l'expectativa dels primers canvis tecnològics de la construcció: parets dobles de càrrega formades de maó, voltes, contravoltes... tot per revestir de guix, morter o rajola de València col·locada amb aquell ciment "cola Montcadi" –la revolució de l'època!– Per totes aquestes noves feines no existien, evidentment, els especialistes. Calia doncs, espavilar-se i saber fer de tot. En algunes ocasions fins i tot tocava fer de llauner...

Parlem de 40 anys enrera i, com tu, molts es van forjar amb l'esperit d'aprendre més en l'àmbit laboral, per tal de poder, o si més no intentar-ho, lluitar amb dignitat de coneixement i de compliment. Per tu va ésser molt important viure la transformació del món de les totxanes, les voltes es convertiren en forjats, van aparèixer bigues de formigó "pretensades", les parets de càrrega van passar a ésser més generoses en el seu dimensionat –amb inclusió de cambres d'aire–, als fonaments s'hi començaven a col·locar "ferros" i armadures –que no sempre seguien les consignes dels tècnics–... tot allò encara s'aguanta! I els arquitectes dirigien les obres amb actitud de químic en un laboratori... ara no en som conscients i tot plegat resulta rutinari però llavors es respirava innovació i viure-ho era una de les coses que molt sovint tu rescataves amb orgull.

Passat aquest "boom" de la costa, aquestes innovacions es van anar incrementant i aplicant en tots els sistemes constructius, fins a convertir-se aquí en normes d'obligat compliment, i que en d'altres més enllà de les nostres fronteres, ja feia temps que duien a la pràctica.

Un cop instaurada i encetada la democràcia, molts ajuntaments de pobles del nostre país van poder "obrir les portes als treballadors", fomentant i activant un esperat procés de participació.

Tu en aquell moment ja gaudies de certa experiència treballant per a empresaris, a jornal o a preu fet. Tot i això, pensant sempre en l'estabilitat, el futur i els canvis que s'auguraven, però, sobretot, en la família que calia tirar endavant, vas donar un gir i vas lluitar per prendre part en la creació de la Brigada Municipal d'Obres, passant així a treballar pel poble, amb l'equipatge replet d'experiències i també de bones referències.

Fins a la recent i merescuda jubilació no et vas cansar de lluitar per unes condicions de treball dignes per a tots els teus companys. La teva vida laboral va estat repleta de feina, de peu de canó en tot moment –cosa delicada i complicada, però alhora, gratificant–. Tot això al carrer, amb contacte continu i directe amb els veïns de Caldes, coordinant tasques del dia a dia de la Brigada, sota vent, pluja i sol radiant. En definitiva, treballant pel poble de Caldes i sabent, en tot moment, fer treballar la teva gent.

Josep, tal i com deies sovint... mai no ho farem prou bé! I des d'aquí nosaltres intentàvem motivar-te quan rebies patacades... perquè l'esperit i la voluntat de fer les coses bé era dins teu. El tarannà de cadascú és el que tenim i a aquestes alçades no ens el canviaran, però la dignitat i l'honestedat t'ha acompanyat sempre en el camí que vas escollir a la vida. El que lamentem, profundament i de tot cor, és que aquest recorregut hagi estat tant i tant curt ... et trobem a faltar...

El que no podrem esborrar mai de la nostra memòria són els bons moments, els records, i tot el que ens vas saber transmetre.

Gràcies, Pep!!!
R.V., de part de tots els teus companys. ■

NOTA D'AGRAÏMENT

La família de Josep Freixas i Painch, davant la gran pèrdua que va suposar la seva inesperada mort el passat 25 d'agost, vol agrair-vos molt sinceràment totes i cadascuna de les mostres d'afecte que li vàreu dedicar i que ens vàreu demostrar.

Família Freixas - Roca

RECEPTA DE PREPARACIÓ *d'una Festa Major*

Per Laura Boadas i Paula Brujats

Quan encara tenim força recent el record de la Festa Major 2010, hi ha un grup de joves que ja està pensant en la de l'any 2011. Rumien com de bé s'ho passaran però, sobretot, com s'ho faran per fer xalar tots els caldencs durant la Festa de l'any vinent. Estem parlant dels Joves Intrèpids, que en aquestes pàgines ens faciliten la recepta i els ingredients per fer una Festa Major, un plat de preparació lenta però que té un gust extraordinari.

PER FER UNA FESTA MAJOR NECESSITEM EL SEGÜENT:

Pas 1: PREPARACIÓ DELS INGREDIENTS

Mes d'octubre. Fa poc que l'última Festa Major s'ha acabat i ja s'ha de començar a preparar la següent. Queden per endavant deu mesos per intentar que el pròxim agost tot surti rodat. Cal pensar i posar sobre la taula quines activitats es podrien incloure, quines no han funcionat i s'han de canviar per propostes noves i sobretot començar a decidir amb què s'animaran les nits. Però si tot just estem a la tardor! Sí, sí... però és important no badar! L'agenda dels grups de música sol ser molt atapeïda i si es volen aconseguir bons concerts cal posar-s'hi aviat.

Durant els mesos de tardor els Joves Intrèpids es van trobant per definir, en línies molt generals, quin tipus de música i grups vindran a la pròxima festa. Per tal de dur a terme aquesta tasca també solen reunir-se amb una empresa dedicada a la contractació de grups. Com més aviat es defineixin els grups millor, així no hi haurà

problemes amb les dates i, a més, es poden aconseguir alguns pactes per tal de rebaixar el catxet d'algun d'ells. No és una tasca gens fàcil, ja que la part forta de la Festa Major són les nits, i no encertar amb els grups pot suposar un autèntic desastre. Un cop s'han triat els grups, a principis d'any, es fa un pressupost que revisa l'equip de govern de l'Ajuntament. Després de l'aprovació ja es poden contractar els concerts.

Però la feina no s'acaba aquí. Cal tenir present que durant la primavera i l'hivern els Joves Intrèpids també s'encarreguen de dues activitats més: la festa de cap d'any i el carnestoltes. Durant alguns dies la preparació de la Festa Major es deixa al calaix, reposant, i per uns dies tots els esforços es centren en aquests dos esdeveniments, que per la seva durada i característiques no necessiten tantes hores de planificació.

Pas 2: POSEM AIGUA AL FOC

Mes de maig. Un cop tenim els ingredients principals decidits, la feina dels Intrèpids es centra en altres aspectes: cal pensar en les activitats de dia. Què es repetirà? Què s'oferirà de nou? Què podria atraure la gent? Quines activitats volen realitzar les diferents entitats del poble? Són preguntes que cal fer-se i, sobretot, cal respondre. Per tal d'anar dibuixant el que serà la programació de la festa, els Joves Intrèpids continuen reunint-se els vespres. Aquest cop però, amb una mica més de continuïtat, diverses vegades al mes, ja que la Festa es va apropant. També cal tenir en compte quin serà l'eix sobre el que girarà la festa (CEIP Sant Esteve, les comissions de festes, l'aniversari d'alguna entitat...) ja que aquest la condicionarà en alguns aspectes: és el cas del programa de Festa Major i els pregoners.

Pas 3: L'AIGUA COMENÇA A BULLIR

Mes de juny. Tot està decidit, cal preparar els ingredients triats i posar-los a l'olla. Durant els mesos d'estiu els Joves Intrèpids comencen a moure's amb un ritme frenètic. S'han de triar els dissenys dels gots, els davantals i les samarretes i encarregar-ho. Fer una llista de la compra amb el material que es necessita i anar-lo a buscar, formalitzar les comandes de begudes i barres, preparar els tiquets i la bestreta de canvi i fer un recompte de tot el material que es necessita a l'envelat: taules, cadires, taquilles, tamborets, magatzems, llums... A més d'això, també és necessari reunir-se amb representants de l'Ajuntament i la Policia Local per tal de lligar-ho tot. Una altra feina, que cada any és més difícil, és trobar gent disposada a col·laborar durant la Festa.

Pas 4: LA FESTA JA ESTÀ PUNT PER SERVIR-SE A TAULA!

Agost. Tot està comprat, decidit i lligat. Toca provar quin és el resultat de tants mesos de feina. Malgrat que tot està a punt els Intrèpids no poden relaxar-se: sempre amunt i avall cal assegurar-se que tot rutlli, executar el que s'ha previst perquè tot avanci. Toca també muntar barres, omplir neveres i magatzems, punxar

bidons, vendre tiquets i, sobre tot, servir sopars i begudes. Des del dijous a la nit, amb el sopar de gala, fins a l'elecció de l'hereu i la pubilla del dilluns a la nit, els Joves Intrèpids han d'organitzar-se per assistir a totes les activitats. No s'estableixen uns torns definits, simplement, en funció de la son, el cansament i l'energia disponible, un complementa l'altre. Són quatre dies intensos i esgotadors pels Joves Intrèpids, però alhora són moments de plena satisfacció per la feina feta.

Pas 5: NETEJA DE LA CUINA

Que la Festa s'acabi no suposa que els Intrèpids es quedin sense res a fer. Toca, potser, la feina més feixuga i que més mandra fa: recollir. El material que ha sobrat s'ha de portar al magatzem, les neveres s'han de buidar, netejar i plegar les barres i comptar els barrils i caixetins de begudes que s'han gastat. També és el torn de fer el recompte de tiquets venuts i començar a fer les primeres reflexions sobre com ha anat la festa. Després d'això toquen uns dies de descans, de recuperació de son i d'energia perquè, com cada any, a l'octubre tot torna a començar.

INGREDIENTS NECESSARIS

39 tanquetes de cola
30 tanquetes de taronjada
30 tanquetes de llimonada
35 barrils de 50 litres de cervesa
21 caixes de tònica
30 packs de beguda energètica (24 llaunes/pack)
30 caixes d'aigua de 33cl
24 caixes de whisky (8u/caixa)
14 caixes de vodka (12u/caixa)
10 caixes de ginebra (12u/caixa)
7 caixes de vodka negra (12u/caixa)
8 caixes de rom (12u/caixa)
5 caixes de llima
3 caixes de ratafia (4/caixa)
250 barres de pa
100 botifarres
600 talls de llom
4 peces senceres de cansalada viada
100 talls de ventresca
200 broquetes
1 peça sencera de formatge
40 talls de pernil salat
... i moltes hores de feina!

ENTREVISTA ALS JOVES INTRÈPIDS

Què us motiva a ser Joves Intrèpids?
Sobretot les ganes que tenim tots per fer coses pel. Ens agrada pensar, organitzar i preparar les festes i després veure com la gent s'ho passa bé. És cert que aquesta tasca requereix molt esforç i hores de dedicació, però d'altra banda també és gratificant realitzar-la.

Qui pot ser un Jove Intrèpid?
No s'han de tenir unes qualitats especials o determinades per ser Jove Intrèpid. Qualsevol persona que tingui ganes de formar part d'aquest grup pot fer-ho. Com ja hem dit, el que cal és tenir ganes, moltes ganes, i sobretot il·lusió per dur a terme les diferents activitats.

Què és el que més us agrada d'aquesta feina?
Veure'n els resultats. Quan veiem que allò que hem preparat funciona, que la gent ve i s'ho passa bé i l'envelat o el pavelló es veu ple. Aquesta és una imatge molt maca per nosaltres.

I el que menys?
El que menys ens agrada és quan les coses no surten bé. A vegades per molt que intentem tenir-ho tot lligat hi ha falta de comunicació i coordinació tan sigui perquè ens oblidem de comprar alguna cosa, perquè falti material demanat, problemes amb el proveïdor o amb els grups de la nit... És difícil poder tenir-ho tot controlat i sempre hi ha imprevistos i corre-cuites d'última hora. Això fa que es passin moments de nervis i estrès, però també és veritat que si aquests moments no hi fossin també es trobarien a faltar.

Puc col·laborar a la Festa sense ser un jove intrèpid?
Si, i tant! Nosaltres cada any, quan falta poc per la Festa, pengem cartells pel poble i a internet demanant col·laboradors i convocant a qui vulgui participar a la Festa Major a assistir a una reunió. En aquesta reunió expliquem totes les activitats que fem i tothom es pot apuntar a donar un cop de mà a l'activitat que prefereixi. Els col·laboradors són un punt de suport importantíssim per nosaltres, i com més gent s'ofereixi a col·laborar, molt millor.

Quants dies necessiteu per recuperar-vos de l'esforç de la Festa?
Això depèn de cada persona, però dormir d'una bona tirada és el que tots tenim més ganes de fer quan la Festa ja s'ha acabat. Així que potser podem dir que necessitem 2 o 3 dies ben bons dormint les hores que toquen i sense trepitjar l'envelat!

Quina valoració feu de la última Festa Major?
N'estem contents. Les coses van anar bé, i tot i que el dijous vam tenir una mica de pluja al final va fer bon temps i tot! Però sobre tot estem contents per la participació de la gent en les diferents activitats: tant als concerts de la nit, com als tallers per la mainada o com, per exemple, en la pentatló que era una novetat d'aquest any.

Què diríeu per animar als joves a formar part dels joves intrèpids?
Moltes vegades els joves del poble ens queixem perquè volem més coses i activitats destinades a la nostra franja d'edat. Creiem que una bona oportunitat de reflectir aquestes ganes de fer coses és, precisament, executant-les. Si algú té idees noves o propostes originals, i té ganes de fer-les, nosaltres estarem encantats.

Ens podeu explicar alguna anècdota de la Festa Major?
Bé, aquest any una mica més i ens hem de quedar a dormir a l'envelat! Nosaltres guardem la nostra roba i claus de casa i cotxe en una caseta tancada amb clau. El diumenge a la matinada uns quants volíem canviar-nos per anar ja cap a dormir i, quan vam anar a buscar les coses, ens vam trobar que la clau no obria el pany. S'havia trencat! Després de molt provar-ho no hi havia maneres d'obrir la porta! Al final vam veure un dels policies locals i li vam demanar si tenia algun utensili per obrir panys. L'agent ens va dir que no tenia res específic per obrir portes, però ens va demanar que li deixéssim veure el pany. No sabem com s'ho va fer però amb pocs minuts teníem la porta oberta! ■

FESTA MAJOR de Caldes

Fotos: Albert Torrent

TRASLLAT I AMPLIACIONS DE MÒDULS *en dos dels centres educatius de Caldes*

Per Anna Macias

En primer terme, el terreny on es construirà l'Escola Benaula amb les restes dels barracons del curs passat. Al fons a l'esquerra, els barracons de l'Institut i a la dreta, els mòduls que la Benaula farà servir aquest any

El nou curs 2010/2011 ha començat amb normalitat al nostre municipi. Actualment, Caldes de Malavella, disposa de 4 centres per cobrir totes les franges educatives. En poc més de 20 anys, el mapa educatiu de Caldes s'ha ampliat per anar satisfent totes les demandes. El regidor d'Educació, Israel Luque, ens ha informat de la situació particular de cada centre.

CENTRE A CENTRE

L'Escola La Benaula, projectat com a centre educatiu d'una línia, és el centre que ha experimentat més canvis, per la previsió de la construcció del nou edifici. Durant les vacances, l'Ajuntament s'ha encarregat del trasllat dels mòduls situats a la zona on hi ha previst que es construeixi l'escola d'obra. El Departament d'Educació ha proporcionat un nou barracó, necessari per poder-hi ubicar el nou curs en què s'ha ampliat l'escola. La previsió és que el gener del 2011 es comencin les obres i es pugui iniciar el curs vinent en el nou edifici. Aquest curs 2010-2011 l'Escola La Benaula ofereix els tres cursos del cicle d'educació infantil, els dos cursos del cicle inicial, els dos cursos del cicle mitjà i fins a 5è del cicle superior.

L'Institut de Caldes de Malavella (SI Caldes de Malavella) és un centre que imparteix els quatre cursos de l'educació secundària obligatòria. Aquest curs 2010-2011, l'alumnat es distribueix en quatre cursos de tres línies a 1r d'ESO i de dues línies a 2n, 3r i 4t d'ESO. El centre ha ampliat les seves aules amb l'otorgació, per part del Departament d'Educació, d'un nou mòdul, per l'arribada dels tres cursos de primer. Això també ha permès poder disposar d'una aula destinada a la matèria de Visual i Plàstica, de manera que complementa els recursos dels quals disposa el centre. La previsió, però, de l'Institut d'obra, va lligada a l'aprovació del POUM i la cessió dels terrenys per part de l'Ajuntament de Caldes al Departament d'Educació.

D'altra banda, l'Escola Sant Esteve, projectat com a centre educatiu de dues línies, aquest any ha reduït significativament el nombre d'alumnes. Per una banda, per l'obertura de nous cursos a l'Escola La Benaula i, per l'altra, pel traspàs a l'ESO dels tres cursos de sisè. Tanmateix, encara queda un curs, cinquè de primària, amb 3 línies. És per aquest motiu, que de moment, no es poden treure els barracons situats a l'entrada del pati. Per a la resta, afirma el regidor, és un centre consolidat.

Acabant el recorregut de centres, a la Llar d'Infants Ninots hi ha una llista d'espera d'uns 10 nens. Com a conseqüència, s'estan fent gestions per disposar d'un espai adequat per poder ampliar l'edifici actual, ja ampliat una vegada, i donar cabuda a tots els nens i nenes que requereixi el municipi. La Llar d'Infants compta aquest curs amb 12 educadores, la música s'ha integrat com a una activitat més en el projecte de la Llar i l'Ajuntament, com cada any, ha renovat el material necessari.

EVOLUCIÓ EN ELS 4 ÚLTIMS ANYS

Analitzant les dades des de l'any 2007, podem observar la variació del nombre d'alumnes en els diferents centres. En el cas de la llar d'Infants, es manté al 100 % de l'ocupació. En les dues escoles de primària hi ha una tendència a regularitzar-se el nombre d'alumnes a cada centre, tenint en compte la capacitat per a la qual han estat projectades, a mesura que l'escola Benaula ha anat augmentant els cursos. Aquest curs, el SI també ha vist incrementa el seu nombre d'alumnes a causa, bàsicament, de les tres línies de primer d'ESO.

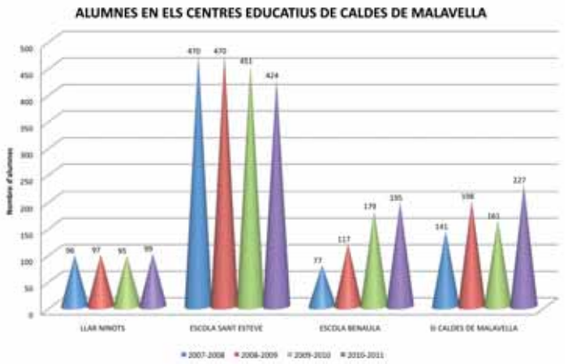

AVANÇAMENT DEL CURS I SETMANA DE VACANCES AL FEBRER

El nou curs 2010/2011 ve marcat per dues grans novetats en el calendari: l'avançament de l'inici del curs al 7 de setembre i una setmana de vacances al mes de febrer.

Així, el curs escolar ha començat una setmana abans del que ha estat habitual, en virtut de la reforma del calendari escolar aprovada. El curs finalitzarà, com és habitual, el 22 de juny però amb la novetat de les vacances del segon trimestre, que s'ha anomenat setmana blanca. En el nostre servei territorial, aquest any s'escaurà entre el 28 de febrer i el 4 de març de 2011.

Com a darrera novetat del curs escolar, per primer cop els estudiants de 4t d'Ensenyament Secundari Obligatori (ESO) realitzaran el mes d'abril una prova de competències de llengua catalana, llengua castellana, matemàtiques i anglès. Aquesta avaluació estarà dissenyada pel Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu. ■

S'OBRE EL PROCÉS PARTICIPATIU *per reurbanitzar la plaça Sant Esteve*

L'Ajuntament de Caldes de Malavella, en la línia de potenciar la implicació i la veu dels vilatans, ha endegat un procés participatiu per reurbanitzar la Plaça Sant Esteve i els carrers Prim i Pla i Daniel (fins a la riera Lleixiu), uns espais als quals s'han anat fet petites actuacions però que necessiten una acció integral que l'adeqüi a les necessitats actuals.

El procés participatiu consta d'unes reunions amb la ciutadania que podrà aportar criteris pel disseny de la plaça i decidir quina proposta es porta a terme. D'aquesta manera, l'Ajuntament espera fer una reforma urbanística el més adequada possible.

LA PLAÇA SANT ESTEVE: UN ESPAI CENTRAL

Caldes va viure importants reformes de millora a principis de 1900 per adequar-se al creixement que havia experimentat arran del turisme de l'aigua. La plaça Sant Esteve va ser un d'aquests espais. La planificació urbanística i les millores de clavegueram van determinar-la com el punt d'entrada al poble i focus de desenvolupament comercial.

URBANITZACIÓ, CANVIS DE SENTIT I D'APARCAMENTS

Avui en dia, l'entorn de la plaça Sant Esteve s'ha convertit en un espai amb poques garanties de seguretat viària amb voreres estretes, nivells desiguals i ferm irregular. A més, les necessitats actuals són diferents de les del segle passat.

El projecte parteix de la pacificació del trànsit a la zona que es farà eliminant les pla-

Foto actual de la plaça Sant Esteve

ces d'aparcament dins la plaça i establint l'avinguda Dr. Furest d'un sol sentit, amb una fila d'aparcament. La reurbanització contemplarà un nou paviment, voreres adequades, mobiliari urbà, el soterrament de la major part dels serveis aeris...

Tota aquesta actuació sorgeix del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) que s'està acabant de redactar i del Pla Local de Seguretat Viària, que preveuen una major consideració cap al vianant en tot el nucli urbà. A més, procura afavorir les activitats econòmiques, residencials i d'ús social que s'hi desenvolupen i modernitzarà i facilitarà l'accés i circulació per la principal entrada al nucli urbà per part de caldencs i turistes.

EL PROCÉS PARTICIPATIU

Tenint en compte que els vilatans són experts del territori des del consistori es pretén impulsar una acció de participació ciutadana perquè la gent pugui fer aportacions en la definició del projecte urbanístic. El calendari previst és el següent:

• Setembre de 2010

Informació del procés participatiu i incentivació a participar-hi. És la fase actual. A part de publicar aquest article, el BIM n'informarà puntualment i s'ha obert un espai específic del projecte a l'eina de participació ciutadana Consensus (www.consensus.cat/caldesdemalavella)

La plaça Sant Esteve l'any 1910. Foto cortesia d'Antoni Vilà

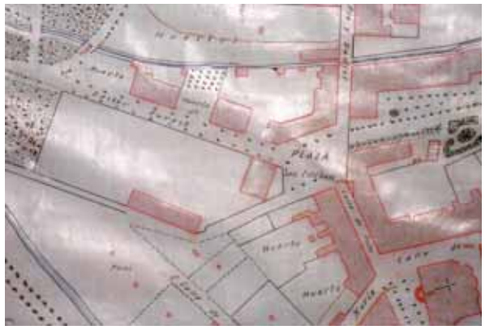

Planificació urbanística del 1928

• 5 de novembre de 2010

Sessió de treball amb la ciutadania per recollir criteris pel disseny de la plaça: es debatrà entorn als usos i al significat de la plaça, i es recolliran les aportacions que ajudaran a definir les propostes d'actuació.

• 28 de gener de 2011

Sessió de treball amb la ciutadania on es presentaran les propostes de reurbanització d'acord amb la les aportacions i tria de la més convenient.

• A partir de 2011

Redacció del projecte, exposició pública, licitació i execució de la reurbanització.

La plaça de Sant Esteve és patrimoni de Caldes, i per això tots els vilatans tenen la possibilitat de participar en la definició d'aquest espai. Us animem a participar-hi donant la vostra opinió a l'espai Consensus o assistint a les sessions obertes de participació ciutadana a l'octubre de 2010 i al gener de 2011. En el BIM d'octubre heu rebut una butlleta de participació que, a banda d'informar del projecte, us permetrà iniciar la participació a partir d'una qüestió sobre allò que considereu més rellevant en aquest projecte. Participeu-hi! ■

L'AJUNTAMENT TANCA L'"ELABORA'T" D'ENGUANY *i continua ajudant a trobar feina*

L'Ajuntament de Caldes de Malavella ha ofert per segon any consecutiu l'Elabora't, un conjunt d'accions formatives per donar eines per promoure l'ocupació. En aquesta edició s'han ofert cursos de curta durada, com ara el d'operari de selecció de residus o el de manipulador d'aliments o els d'informàtica (dos nivells de 12 hores de durada). L'oferta s'ha complementat amb els cursos per a aturats de llarga durada, com els d'auxiliar d'infermeria o d'hospitalització. Els cursos oferts han comptat amb el suport de Serveis Socials i del SOLC (Servei d'Orientació Laboral de Caldes) que han triat les temàtiques en funció de les necessitats que han detectat.

El SOLC funciona des de fa prop de dos anys i està obert a tothom, amb cita prèvia, els dimecres de 2/4 de 10 a 2/4 de 2 a l'Espai Jove de Ca la Romana. En aquests moments compta amb uns 300 usuaris. Ofereix assessorament en la recerca o millora de feina, treballant sobre la importància de disposar d'un bon currículum i de conèixer on i com anar a buscar feina. Instruments com el web del SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya) són de molta utilitat en el dia a dia del funcionament del servei.

El SOLC recull també ofertes de feina d'empreses locals i els facilita currículums segons els perfils sol·licitats. Algunes de les empreses que s'adrecen al servei són els que compleixen l'anomenada clàusula social i cerquen personal autòcton a l'hora de realitzar obres a la població.

Pel que fa a la inserció laboral, val a dir que el SOC, a través dels plans d'ocupació, ha creat unes línies d'ajudes als ajuntaments que han fet possible la contractació d'una brigada forestal formada per 5 persones durant dos mesos i els PEOL (Plans Extraordinaris d'Ocupació Local), amb 11 persones durant sis mesos. La primera brigada tenia per objectiu l'arranjament de camins que s'havien vist afectats per les nevades del mes de febrer i la segona, que continuarà actuant fins al mes de gener, té dues funcions: deu persones per fer diverses feines relacionades amb l'arranjament d'edificis i la rehabilitació de lavabos a persones amb mobilitat reduïda i una persona més per fer la digitalització de documents. ■

CALDES DIU ADÉU *a l'arsènic*

La planta potabilitzadora que funciona des de maig i que es va inaugurar el 2 de juliol passat elimina l'arsènic de l'aigua de les nostres aixetes. La planta, ubicada al peu mateix del dipòsit municipal d'aigua, fa que ens puguem oblidar dels problemes que en períodes de sequera havia patit Caldes en els últims anys, ja que les concentracions d'aquest mineral en els nostres pous era superior als límits establerts per la legislació vigent. ■

...també ha passat a Caldes

11 DE SETEMBRE, DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

SANT MAURICI

El ball, l'any 2009

història

LA RECUPERACIÓ DEL BALL *de l'Hereu Riera*

Per Albert Torrent

Vivim en la societat del canvi en la qual sembla que hem d'estar al cas de l'última novetat perquè el que ha passat fa 5 segons ja ha caducat. Les tradicions en aquest context són més difícils de mantenir-se però aliens a aquesta tendència, un seguit de gent ha contribuït en els últims anys a la recuperació d'una dansa tradicional: El ball de l'Hereu Riera.

La recuperació de la dansa la va iniciar el caldenc Sergi Mir dins de les visites guiades que organitzava pels carrers de Caldes. Ell va introduir la figura del Super Hereu Riera, encarnat per en Marc Ramionet, que feia una demostració del ball. L'any 2000, dins de l'Aplec de Sant Maurici, el mateix Sergi Mir, ara com a Hereu de can Samfaina, va fer una demostració del ball que va repetir els anys 2001 i 2002 amb al col·laboració d'algun company. Va ser l'any 2003 quan es va fer un ball més nombrós amb la participació de diferents membres de la Colla Gegantera. Aquest any, van proposar de fer una barretina lila que indicaria l'any i el l'Hereu Riera vigent i que s'aniria rellevant en funció del guanyador de cada any.

L'any 2004 es va fer un nou pas cap a la consolidació ja que l'Enric Mundet, l'Hereu de Can Fornaca, va agafar el relleu de l'organització i va acordar amb l'Agrupació Sardanista d'incorporar el Ball de l'Hereu Riera dins de la programació de l'Aplec de Sant Maurici. Per dinamitzar-ne la participació es va proposar a un seguit de nois i noies de participar-hi. L'Agrupació Sardanista hi va col·laborar aportant les faixes i les barretines.

Per l'altra banda, es va instaurar la caminada a l'Aplec de Sant Maurici comandada pels candidats a

El ball, l'any 2001.
Foto: Sergi Mir.

Els participants l'any 2001. Foto: Sergi Mir.

Comença el ball. Tots a saltar! Any 2010

hereus i pubilles. En el primer any, van ser 3 les persones van pujar a peu fins a Sant Maurici però en l'Aplec de 2009 ja van ser prop de 80.

Amb el pas del temps, el ball de l'Hereu Riera s'ha consolidat dins de l'Aplec com a una part indestriable amb una participació creixent de joves. L'atractiu del ball ha fet que últimament hagi transcendit l'aplec de Sant Maurici i que s'hagi mostrat en els últims temps en actes diversos com el bateig del gegantó Maurici, l'Hereu de Cal Ferrer de la Plaça, la inauguració de l'Ajuntament, la Festa Major d'Aigües Bones, el Correllengua, en la celebració de l'aniversari de l'Espai Jove Ca la Romana, en la Festa de la Malavella...

GUANYADORS DEL CONCURS DEL BALL DE L'HEREU RIERA

2002: Ricard Riera
2003: Paco Salcedo,
l'hereu de cal Pere Frare
2004: Joan Tresserras,
l'hereu de can Vilobí
2005: Mònica Rovira,
la pubilla de ca l'Oller
2006: Eduard Salcedo,
l'hereu de cal Pere Frare
2007: Albert Vilar,
l'hereu de can Mora
2008: Joan Tresserras,
l'hereu de can Vilobí
2009: Arnau Dilmé,
l'hereu de Ca l'Aiats
2010: Fedrick Pérez,
l'hereu de can Forgell.

L'Enric, l'hereu de Can Fornaca explica que el ball no és balla a Caldes com és tradicional sinó que se n'ha fet una adaptació més senzilla. Els nois i noies tenen les agendes atapeïdes i és difícil de trobar-se per assajar i si es compliqués seria força difícil que tothom el pogués ballar. Diu amb satisfacció que el ball s'ha consolidat amb un relleu generacional i n'augura la continuïtat sempre que la mainada ho vulgui.

VA BALLAR L'HEREU RIERA A CALDES?

Les històries i llegendes sovint es confonen i encara més en els temps en què la forma de transmetre-les era sobretot oral i no n'hi havia constància escrita. En el cas de l'Hereu Riera, no està clara l'existència real de l'esmentat hereu i, per tant, tampoc no està contrastada la història que s'hi explica. La cançó de l'hereu Riera que ens ha arribat pertany al costumari de Joan Amades i ens dóna algunes pistes sobre la possibilitat que el suposat Hereu Riera ballés a Caldes:

Per a Sant Antoni grans balles hi ha
Per a Sant Maurici tot el poble hi va
tralarala, tralarala, tralalarala. la la.
tralarala, tralarala, tralalarala, la la

Si n'hi ha tres donzelles,
són de l'Empordà;
l'una diu a l'altra:
-I a tu qui et traurà?
La primera dansa
la'n treu a ballar,
La segona dansa
La nova arribà

-A fe, Hereu Riera,
bé pots ben ballar,
que la teva aimada
a la mort està

N'agafa el gambeto
I al braç se'l tirà;
Dóna un tomb per plaça,
Barret a la mà.

Perdonin, senyores,
Que me'n tinc d'anar,
Que la meva aimada
A la mort està.

A l'entrant del poble,
Troba el combregar;
Ja n'hi va al darrera
Per veureon va,

I a casa l'aimada
Ja se'n va a posar
Ja en puja l'escala
En sense trucar;

Ja en troba l'aimada
Que a la mort està:
-Com te va, Cecília?
Cecília, com va?

El ball, l'any 2006. Foto: Sussi Bartomeu.

Peripècies.

Esquivant.

Els balladors d'enguany en el ball de Sant Maurici.

-Per a mi, Riera
per a mi mal va:
tinc fred i febre
que em cuida matar.
Tinc una germana,
T'hi posaràs casar;
Les joies que porto
Li podràs donar...

-No estic per germanes,
que amb tu em vull casar
Ja en gira la cara,
I se'n posa a plorar,

Ja en diu al Sant Cristo
Que a la cambra hi ha:
-ai, Déu, que m'ajudi,
si em vol ajudar;

torneu-me l'aimada,
que a la mort n'està.
I a les tres setmanes
Ja se'n van casar.

Sabem doncs que el suposat hereu Riera era fill d'una de les pagesies més riques de l'Empordà, a Llançà i que freqüentava els balls de Sant Antoni i de Sant Maurici. No queda clar en la cançó si el ball en el qual l'hereu Riera va saber que la seva promesa estava malalta era el de Sant Antoni o el de Sant Maurici. El cas és que la tradició oral s'ha decantat per afirmar que va ser a Sant Maurici. Això doncs, sembla reforçar la teoria caldenca. Tot i que la figura de Sant Maurici es venera a diversos llocs que podrien reivindicar l'origen del ball l'hereu, on més tradició té i on més empremta ha deixat el ball de l'hereu Riera és a Caldes de Malavella i, davant del dubte, ens prendrem la llicència d'escombrar cap a casa.

Hi ha altres rumors que encara van més enllà i diuen que l'hereu Riera era directament caldenc, concretament de can Riera, una masia a tocar de l'actual via de tren, a prop de Sils. Es diu també que era tan ric que podia anar des de casa seva fins a Sant Maurici sense deixar de trepitjar territori que li pertanyia.

TRADICIÓ ARRELADA

El ball de l'Hereu Riera té una tradició arrelada a Caldes. La Fina Riera ens explica que ella recorda com durant l'Aplec de Sant Sebastià, quan era petita (i ara té 87 anys) la dansa es ballava en grup però, encara més enllà, afirma que el seu pare i la seva sogra també l'havien ballat en l'Aplec. Sembla que la tradició doncs ve d'anys enrera, tot i que no es pugui documentar. Alguns caldencs d'edat expliquen que l'endemà de la Festa Major, ja abans de la Guerra Civil, es feia un concert a la pineda dels enamorats, un espai més enllà de la rambla d'en Rufí que ara ja ha desaparegut. En l'espectacle també s'interpretava i es ballava el ball de l'Hereu Riera.

LA DANSA

La història té moltes variants arreu dels Països Catalans, tot i que la base és la mateixa: en conèixer l'Hereu Riera que la seva estimada ha emmalaltit greument, deixa el ball i corre a visitar-la. En veure la gravetat de la situació prega a Jesús que hi intercedeixi i la curi. En la majoria de casos així és, i en una explosió d'eufòria, l'Hereu Riera despenja la creu i comença a saltar a sobre seu sense tocar les fustes del crucifix.

Ara bé, cal dir que la cançó també té variants en alguns indrets dels Països Catalans, concretament al País Valencià i a les Illes Balears En aquest cas, curiosament, la història no acaba tan bé perquè la promesa no es recupera de la malaltia i es mor.

La dansa reprodueix els salts d'alegria de l'Hereu Riera en comprovar que la seva estimada s'havia curat. Tradicionalment era una dansa individual i molt excepcionalment, ballada per dues persones. Tenia un caràcter competitiu ja que consistia en saltar per sobre de dos pals en forma de creu que estaven sustentats precàriament per una pedra irregular o per un got de vi. Aquest ball va tenir en alguns casos un caire lúdic però en d'altres com en alguns pobles del Pirineu lleidatà, servia per decidir qui havia de fer alguna tasca feixuga. Per últim, a les fondes s'utilitzava per jugar-se la beguda de manera que qui feia caure els pals pagava la beguda als altres.

Si voleu practicar la dansa podeu prendre'n nota anant a alguna de les demostracions que es fan a Caldes en dies assenyalats o podeu indagar a internet. Aquí, per exemple, en teniu una mostra: http://www.youtube.com/watch?v=J0VivLl6t1A&feature=related ■

Veïnats i urbanitzacions de Caldes

El parc infantil

EL LLAC DEL CIGNE

Per Albert Torrent

En aquest número fem referència a la urbanització del Llac del Cigne, la més gran de Caldes. Parlem amb veïns, membres actuals de la junta i exmembres sobre els estigmes que ha hagut de superar, sobre els esforços que s'estan fent perquè l'Ajuntament la recepcioni i sobre el sentiment de pertinença a la urbanització i a Caldes. Conversem amb Pedro Bernal, vicepresident de l'actual junta, José Fernández Celada, vocal, i amb la Roser Blanes, la Francesca Ros i el seu marit, en Ramon Boixader, antics membres d'antigues juntes.

Extensió: 1,13 Km2
Km. lineals de carrers asfaltats: 14,05 Km2
Població censada: 1.014 habitants
Població no censada (estimació): 660 habitants
Nombre d'habitatges: 558
Distància al nucli urbà: 1 Km

Curiosament, el Llac del Cigne té un origen menys traumàtic que altres urbanitzacions ja que, com expliquen en Pedro i la Roser, que van comprar les seves respectives parcel·les a mitjan anys 70, la urbanització tenia tots els serveis. Els contertulians expliquen que el promotor va llançar una campanya agressiva per vendre les parcel·les i organitzava viatges en autocar amb esmorzar inclòs per veure la urbanització des de diverses ciutats de l'àrea metropolitana de Barcelona. D'aquesta manera, les parcel·les es van anar venent i s'hi va anar construint.

Els veïns, en alguns aspectes, recorden els primers anys amb bons ulls ja que al Llac del Cigne hi havia molta vitalitat: hi havia un camp de futbol, una piscina amb cursos per a nens, pistes de tennis, concursos de flamenc, se celebraven els miss Llac del Cigne i fins i tot es feien passejades en barca per la bassa.

Ramon Boixader, José Fernández, Pedro Bernal, Francesca Ros i Roser Blanes

La bassa d'en Matllo

EL PROBLEMA DEL BARRAQUISME, DELS BUSCA-BREGUES I DELS IMPAGAMENTS

El problema del Llac del Cigne va sorgir quan es van començar a construir barraques i altres construccions precàries. A això cal afegir l'arribada d'unes quantes famílies conflictives que van trencar la convivència, sigui en el dia a dia, en sortides esportives de la mainada que sovint acabaven amb aldarulls amb els equips contrincants o en reunions de juntes que s'acabaven com el rosari de l'aurora. Tot plegat va contribuir a donar una mala imatge del Llac que fins no fa gaire encara existia. La Francesca reflecteix aquest sentiment quan explica que els seus fills, quan eren més joves, van fer amistats amb nois i noies del nucli de Caldes. En saber que eren del Llac, els pares dels amics, preocupats, van anar a casa de la Francesca per conèixer personalment els pares per assegurar-se que els seus fills no estaven en perill. En Ramon afegeix que quan va comentar a algun veí del nucli de Caldes que s'havia comprat una parcel·la al Llac del Cigne, aquest li va dir que amb la seva forma de ser "no feia per viure al Llac".

Aquest mal ambient va traslladar-se a els reunions de la junta, en les quals hi havia conflictes i aldarulls ja que molts veïns es negaven a pagar les contribucions que els pertocava com a parcel·listes. La falta de diners per aquest motiu va fer que les juntes no poguessin fer-se càrrec del manteniment de la urbanització i, conseqüentment, que aquesta s'anés deteriorant. Aquests problemes per cobrar s'han acabat en els últims temps quan la junta ha delegat el cobrament de les quotes al servei de recaptació del Consell Comarcal, que les executa amb el risc d'embargament pels propietaris que no paguen. Fruit d'aquest esforç, en els últims dos anys s'han reasfaltat 6 carrers i s'hi ha fet altres feines de manteniment.

LA RECEPCIÓ I EL FUTUR

En Pedro denuncia que els diferents consistoris i les juntes han tingut tradicionalment poc interès en fer la recepció de la urbanització quan hi ha hagut moments com l'any 1977 o el 1992 en què la urbanització estava en perfecte estat. Tan sols el primer govern democràtic va fer la recepció dels vials. Va ser arran d'un contenciós administratiu imposat per la junta contra l'Ajuntament l'any 1996 quan les coses van canviar ja que la sentència va dictar l'any 2005 que l'Ajuntament havia d'iniciar les negociacions amb la junta per tal d'engegar el procés de recepció de la urbanització. Bernal afegeix que actualment hi ha bones relacions amb l'actual alcalde i que l'any vinent es presentarà un projecte d'urbanització que haurà de ser aprovat pels veïns. Reconeix que suposarà problemes ja que això implicarà que cada parcel·lista hauria de pagar entre 5.000 i 6.000 euros. En tot cas, és l'esforç final que es requereix perquè l'Ajuntament faci la recepció del Llac del Cigne.

El camp de futbol

La pista esportiva

La futura entrada principal al Llac

En quant a altres perspectives de futur, la junta explica que el nou POUM (Pla d'Ordenació Urbanística Municipal) preveu una rotonda a la zona del descampat del Butà que serà l'entrada principal a la urbanització. Per altra banda, es preveuen fer noves edificacions de manera que la urbanització vagi creixent per la franja entre la via del tren i la carretera de la general. Un projecte de la junta és eixamplar i il·luminar l'accés al Llac del Cigne per l'Avinguda de Catalunya.

DEL LLAC O DE CALDES?

Pel que fa al sentiment de pertinença al Llac i a Caldes, hi ha diversitat d'opinions: En Pedro i en José creuen que hi ha un sentiment de pertinença i que en canvi, no se senten integrats dins de Caldes perquè se'n senten discriminats ja que, al seu entendre, el manteniment dels carrers, contenidors i del parc infantil municipal no és el mateix que el del nucli urbà.

Per contra, la Francesca, en Ramon i la Roser no se senten integrats dins del Llac i en canvi se senten caldencs i hi fan vida habitualment. Les dues bandes coincideixen en què hi ha veïns que no estan integrats ni al Llac ni a Caldes i que simplement hi viuen o d'altres, sobretot veïns de segona residència, que generen problemes, com l'embrutiment dels carrers. Un intent per reforçar la convivència i la cohesió és la Festa Major, que va estar 14 anys sense celebrar-se i que des de en fa 3 s'ha recuperat i està agafant volada. En Pedro i en José expliquen que la Festa d'aquest any ha estat un èxit de participació i d'activitats: festa d'escuma, torneig de futbol i de bàsquet, xocolatada, música en directe, cercavila, espectacle de pallassos...

ELS EQUIPAMENTS I L'ENTORN

L'àrea on es concentren els equipaments és al voltant del bar-restaurant. Al darrera hi ha la bassa d'en Matllo, que algú va elevar a categoria de llac per donar nom a la urbanització. A tocar hi ha el parc infantil municipal, el camp de futbol i la pista esportiva. A tocar de la urbanització, per la part més propera a la via del tren, es pot gaudir dels prats de Sant Sebastià i de la masia i ermita del mateix nom.

COM EL LLAC NO HI HA RES

Un sentiment comú de tots plegats és que en el Llac hi viuen molt bé i que per res del món tornarien a Barcelona. Els motius són, per una banda, la qualitat de vida, el contacte amb la natura, l'atmosfera neta. Per una altra banda, les millores que hi ha hagut al Llac del Cigne, sobre tot per la progressiva desaparició de barracons i les perspectives de regularització de la urbanització. La neteja d'imatge que s'ha fet durant aquests anys ha fet fins i tot, com diu la Francesca, que hi hagi "gent del nucli de Caldes que ve a fer-se la casa al Llac del Cigne". Bon senyal, doncs. ■

entrevista

MARY NASH

Per Albert Torrent

Tenim el plaer de conversar amb Mary Nash, historiadora d'origen irlandès que passa temporades a Caldes i que és pionera en l'estudi de la història de Catalunya i d'Espanya des del punt de vista del gènere femení. Mary Nash és catedràtica d'Història Contemporània a la Universitat de Barcelona. El 1982 va fundar el Centre d'Investigació Històrica de la Dona de la Universitat de Barcelona. El 1995 la Generalitat de Catalunya li va concedir la Creu de Sant Jordi. L'any 2008 va rebre la Medalla al treball President Macià i el maig passat va rebre el doctorat *Honoris Causa* a la Universitat de Granada. També és una de les directores de la revista *Arenal, Revista de Historia de las Mujeres,* ha col·laborat amb la UNESCO i ha estat presidenta de l'*Asociación Española de Investigación de Historia de las Mujeres.*

La seva obra és molt extensa i comença l'any 1975 amb Mujeres Libres: España 1936-1939 i s'acaba amb una obra tot just ara publicada: Treballadores: un segle de treball femení a Catalunya (1900-2000). Entremig, una de les obres més emblemàtiques és Rojas. Las mujeres republicanas en la Guerra Civil española (1999). També, en un àmbit d'abast mundial ha publicat llibres com Mujeres en el mundo: Historia, retos y movimientos (2004).

Denuncies que l'estudi de la història s'ha fet poques vegades des de l'enfocament femení. Com enriqueix la història aquest enfocament que tu i altres historiadors feu?
A la dona se l'havia exclòs en els estudis perquè se la considera un element subsidiari, que no era capaç d'intervenir en les dinàmiques històriques. En els anys 70-80 se n'ha fet un replantejament. Jo sóc pionera en la història de les dones i quan vaig començar tothom es va estranyar que hi hagués coses a dir des d'aquest punt de vista. Des de llavors ençà hi ha hagut un canvi enorme i la nostra feina ha servit per aportar el reconeixement que les dones han estat presents i han incidit en els canvis històrics.

Em fa la impressió que la legislació va per davant de la societat en aquest cas i que, sobre el paper i en l'opinió pública, els homes i les dones són iguals, però que a la pràctica hi ha encara molta desigualtat de gènere.
Sí, és més fàcil canviar les lleis que no pas canviar la gent. La llei, per exemple, defensa la igualtat de condicions de l'home i de la dona però els sous dels homes són superiors als de els dones. Els fets culturals, els valors, les actituds, el que pensa la gent no és tant fàcil de canviar com una simple llei. No és un procés automàtic. Ara bé, és important

L'acte de recepció del doctorat Honoris Causa a la Universitat de Granada

que hi hagi aquest suport de la llei perquè les coses canviïn.

Quins són aquests valors que costen de canviar i com es fomenten?
Per una banda, hi ha la tradició i els costums que ja hem dit que costen de canviar. Per altra banda, els mitjans de comunicació tenen un impacte extraordinari en la societat i en qüestions de gènere no reflecteixen una paritat home-dona. L'autoritat, les opinions serioses, les tertúlies, els programes importants van a càrrec d'homes mentre que les dones estan relegades a presentar reality shows. Per altra banda els anuncis també defineixen una diferència entre els homes i les dones. Els mitjans de vegades de forma subtil presenten un rerefons dels rols dels homes i de les dones que anem interioritzant.

Des de les escoles s'ha fet un avanç important però crec que hi ha una sensació que la igualtat entre home i dona s'ha superat i no és cert. El fet que s'hagi fet més incidència en els últims anys a qüestions sobre multiculturalitat i diversitat potser ha fet que s'hagin deixat una mica de banda les qüestions de gènere.

En un àmbit superior, malgrat que la majoria d'estudiants són dones, n'hi ha un dèficit a les politècniques. Això és a causa d'una insinuació de models segons els quals les dones no poden fer segons quines feines.

Com s'ho mira l'home? I la dona?
Estem en un moment en què la dona lluita pels seus drets però és imprescindible que els homes s'hi impliquin. La dona està canviant els seus rols però el model de l'home és encara molt arcaic, basat amb la idea que és ell qui treballa, qui aporta els ingressos a casa i qui es mou en l'àmbit públic. Hi ha un debat sobre la nova masculinitat que vol trencar amb aquests arquetipus. Seria un gran benefici per a l'home i per a la dona que l'home entrés en els rols tradicionalment femenins. Tenir més relació amb els fills, amb les tasques domèstiques i restar importància al treball com a forma de realització personal ens fa créixer com a persones. Per alguns homes, posar-se el davantal, donar de menjar als fills és incòmode però hauria de ser un plus.

Jo tinc una gran confiança amb la gent jove i el futur. Un gran repte que ara que s'acosten eleccions s'hauria de tractar (per desgràcia crec que no serà així) és la conciliació entre el treball i la vida familiar. A molts llocs d'Europa es treballa de 9 a 5 i això facilita molt la corresponsabilitat de l'home i la dona en fer les tasques de casa.

Afirmes que els rols socials atribuïts als homes i a les dones no són fruit de les diferències biològiques sinó al condicionament social
Efectivament. Històricament s'ha volgut explicar la diferència de gèneres per motius biològics de manera semblant a com es feia en l'època del colonialisme respecte a la diferència de races: Es deia que els africans eren inferiors per qüestions biològiques i això justificava que se'ls dominés. Tradicionalment també s'han fet servir els arguments biològics per explicar que els homes tenien reservats uns espais i uns drets i les dones, uns altres. És cert que hi ha diferències biològiques però el que instaura diferències de gènere són els condicionants socials.

El masclisme és un fet comú al llarg de la història i a totes les cultures?
Sí, es pot dir que és un fenomen universal. És difícil canviar les coses, els paràmetres i anar cap a una societat més igualitària. Malgrat tot, si mirem les coses amb perspectiva, veurem que per exemple a Europa s'ha avançat molt en les darreres dècades.

Em fa la impressió que les dones que assoleixen un cert estatus i poder no assumeixen el rol de dona sinó que imiten les maneres de fer dels homes. Què en penses?
Crec que sovint ha estat així. Hi ha una cultura de treball masculinitzada i les dones de vegades per escalar laboralment s'han d'acomodar en aquest model més competititu. De totes maneres, des de les direccions es valora cada cop més la forma de treballar de la dona directiva. Cada dona és un cas però per norma general, a la dona li agrada més treballar en equip, tenir més en compte els factors socials, la compaginació dels horaris familiars i laborals...

Com canvia l'arribada de la immigració a aquests processos?
Doncs ha fet que algunes tasques que estaven reservades tradicionalment a les dones autòctones, com són tenir cura dels infants o de les persones grans, les hagin adquirit ara les dones immigrades, que arriben soles i amb els fills que s'han de quedar en els seus països esperant poder venir al nostre país. Val a dir que hi ha cultures de molts tipus però destaco que moltes dones, sobretot de Sud-amèrica vénen soles i amb estudis, amb la intenció de treballar i poder reagrupar la seva família.

Per altra banda, un canvi significatiu en la crisi que estem vivint és que és la primera en què no es té en compte que les dones prenen la feina als homes. És té ja la percepció que les dones tenen aquest dret inherent. En canvi ara, segons sectors més o menys amplis de la societat, els "culpables" de la falta de llocs de treball han passat a ser els immigrants.

Un dels teus llibres que ha tingut més ressò és *Rojas. Las mujeres republicanas en la Guerra Civil española.* Allà desmitifiques una mica les millores que va obtenir la dona durant la II República i la Guerra Civil.
Durant la República es van fer reformes legals molt importants. Es va establir el sufragi universal, dones incloses, va haver-hi avanços en la situació laboral, en el dret familiar, en la situació de la dona respecte a l'home... El que passa és que es va tenir poc temps per aplicar-se i es va xocar amb una societat que hi tenia moltes reticències. Durant la Guerra les demandes inicials de les dones es van anar abandonat a mesura que la situació de la República anava empitjorant amb l'avanç de l'exèrcit franquista.

Malgrat tot, reivindiques el factor fonamental que va tenir la dona a la República durant la Guerra Civil...
Sí, durant la Guerra Civil, el paper de la dona experimenta una transformació radical ja que passen d'ocupar l'àmbit privat i de ser uns subjectes passius políticament a mobilitzar-se de forma massiva com a ciutadanes per lluitar contra el feixisme. Normalment s'explica la història en termes de la capacitat de resistència des de l'àmbit polític o militar però a *Rojas...*, faig incidència en el paper decisiu que va tenir la dona a la reraguarda, donant serveis com el de cura de soldats, d'orfes, de refugiats i en la lluita per la subsistència quotidiana. Malgrat tot, val a dir que les dones, també aquí tenien uns rols marcats ja que, per exemple, van tenir dificultats per lluitar a les trinxeres.

Tens un altre llibre entre mans...
Sí. Es tracta de *Treballadores: un segle de treball femení a Catalunya* (1900-2000). El presentaré el proper (passat, quan ho llegeixi el lector) 21 de setembre

Ja que parlem des de l'Aquae, com és que passes èpoques a Caldes? Quina relació tens amb el nostre municipi?
Ja fa molts anys que visc aquí i, tot i ser irlandesa, considero que Caldes és el meu poble. M'agrada molt, és tranquil i maquíssim. Quan disposi de més temps participaré més activament de les activitats que s'hi fan. Ara de moment, haig de destacar el Club de lectura extraordinari que es fa des de la Biblioteca a través de l'Albert Mestres i de la Mercè Barnadas. El nivell de la gent que s'ha portat és molt alt i les vivències explicades així com l'allargament de la tertúlia en el sopar fan que funcioni molt bé. ■

L'Antoni fent un registre de naixement

ANTONI VILÀ I RIBOT

JUTGE DE PAU

Per Albert Torrent

Antoni Vilà i Ribot és el jutge de pau de Caldes i encarregat del Registre Civil des de fa més de 21 anys. Per aquest motiu, l'Associació Catalana en Pro de la Justícia de Pau va atorgar-li la Medalla d'honor "en reconeixement a l'exemplar dedicació i dels serveis prestats a la justícia de pau". Conversem amb ell perquè ens expliqui quina són les tasques que exerceix i la seva experiència en aquest càrrec.

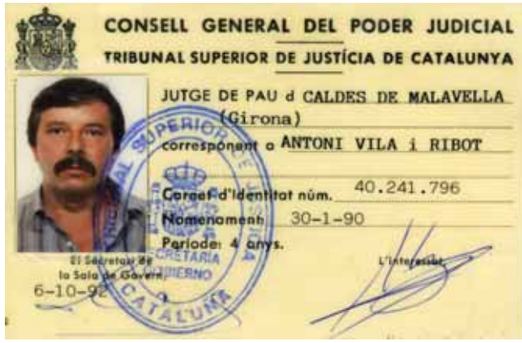

El carnet que acredita l'Antoni com a jutge de pau de Caldes de Malavella

Quines són les funcions del Jutjat de Pau?

Els jutjats de pau som el primer graó de l'Administració de justícia i el més proper als ciutadans. El correcte funcionament és molt important ja que fins a cert punt condiciona la bona marxa dels tribunals superiors. Les competències dels jutjats de pau són les següents:

- Transmetre als ciutadans les comunicacions que vénen d'altres jutjats, prendre declaracions, citar a judicis, etc.
- Portar a la Junta Electoral els sobres amb els resultats, les actes originals i les incidències dels referèndums i eleccions.
- Fer actes de conciliació i, quan fa falta, judicis de faltes.
- Ordenar l'aixecament de cadàvers en el cas que el jutge d'instrucció de Santa Coloma ens delegui aquesta funció i després que el forense o metge que es designi en certifiqui la defunció.

Com es decideix si un cas és competència del jutge de pau o ha d'anar a altres instàncies superiors?

Ho decideix el jutge de primera instància de Santa Coloma. Els jutges de pau tenen unes atribucions ben marcades. Tractem casos com discussions entre veïns, amenaces, destrosses dels béns immobles públics o pertorbació lleu de l'ordre públic...

Com actua el jutge de pau en aquests casos?

Primer de tot miro que les parts enfrontades arribin a un acord a través d'un acte de conciliació. En cas que no sigui possible, després d'escoltar les dues parts, fem un judici i dicto sentència, que es pot recórrer al Jutjat de Primera Instància de Santa Coloma. Solc tenir uns 5 o 6 judicis a l'any.

Deu ser una tasca una mica difícil...

Ho és. Moltes vegades conec les dues parts i acabat el judici n'hi ha una que surt contenta i una altra que s'empipa amb tu. Normalment els judicis són absolutoris perquè la part demandant no sol poder demostrar l'acusació sobre la part demandada i es produeixen versions contradictòries dels fets. Només he tractat un cas en què la part demandada ha acceptat l'acusació i ha hagut de pagar una multa.

Quina és la tasca del Registre Civil?

S'encarrega de fer el registre de naixements, casaments i defuncions i fer les certificacions corresponents.

Per què et vas presentar com a candidat?

Vaig estrenar el càrrec el gener de 1989. El llavors alcalde, Lluís Comalada em va demanar que m'hi presentés dient-me que seria per sortir del pas i que seria una càrrec per poc temps... i, vés per on, han passat més de 20 anys!

El Ple Municipal ha de fer l'elecció per majoria absoluta cada quatre anys. Vull assenyalar que em sento molt satisfet que per sis vegades tots els regidors de tots els colors polítics hagin considerat com a bona la meva tasca en el poble i per al poble.

El Registre deu reflectir els canvis socials respecte als matrimonis?

Des de l'acabament de la Guerra Civil i fins el 1978, tots els matrimonis, fets a Caldes varen ser canònics. Amb l'arribada de la democràcia, l'Església va perdre el monopoli. El 1989, el primer any en què vaig ser jutge de pau, vaig celebrar dos casaments civils. Amb el pas dels anys, però, s'han anat incrementant: el 2008, a Caldes es varen celebrar 35 casaments, 23 dels quals civils i 12 de canònics. El 2009, dels 25 anotats celebrats, 20 varen ser civils i 5 per l'Església.

Últimament és freqüent la celebració de casaments civils a hotels i restaurants...

Cada cop més. Voldria deixar clar que el jutge de pau, només pot fer casaments en els locals municipals habilitats. En tot cas, es demana al Fiscal que delegui la funció a l'alcalde, i aquest la pot delegar a un regidor. Es prepara una acta de la celebració i es registra, de la mateixa manera que es fa amb els "canònics"

T'has trobat amb intents de matrimoni per conveniència?

Sí, i últimament uns quants. Actualment prestem especial atenció en iniciar els expedients que no sigui un matrimoni de conveniència perquè un dels membres pugui obtenir la nacionalitat espanyola. Si n'hi ha sospites, d'acord amb fiscal, es fa a la parella un interrogatori per separat, amb la qual cosa, amb relativa facilitat, es detecta el possible engany. Alguns d'aquests expedients s'han tirat enrera.

Has celebrat també casaments del mateix sexe?

N'he celebrat uns quants a partir del juny de 2005, quan es va promulgar la llei per la que s'autoritzaven els matrimonis entre persones del mateix sexe. Aquesta Llei va propiciar molts escarafalls a la

Fent un casament

societat conservadora. Penso que ens ha fet una mica més lliures i vull dir que em sento satisfet i orgullós d'haver-ne celebrat uns quants.

Has tingut problemes per fer servir el català?

Tot i les lleis per implantar el català a la Justícia, és un tema laboriós i complicat. Els llibres de registre són obligatòriament en castellà des del Franquisme. Ja està molt avançada la informatització del Registre Civil que permetrà fer les anotacions en català. Les certificacions són en català però tenint cura de fer-les bilingües per evitar que te les retornin si van a alguna administració de fora de Catalunya. M'hi he empipat més d'una vegada però procuro no posar-hi pegues perquè això crea problemes i retards innecessaris als ciutadans que no en tenen cap culpa.

Vols afegir-hi alguna cosa?

Volia dir que tant el Jutjat de Pau com el Registre Civil funcionen correctament i amb eficiència. Fins avui, i gràcies a la bona feina i dedicació del personal adscrit, les inspeccions que es fan periòdicament no han trobat mai cap incidència o error remarcable. Vull agrair també a en Jaume Cros i Hortós la seva inestimable col·laboració i la bona disposició sempre que m'ha ha hagut de substituir.

UNA FEINA PLENA D'ANÈCDOTES AGRADABLES I DESAGRADABLES

L'Antoni explica que té tantes anècdotes que "podria emplenar mitja dotzena d'Aquaes". Per desgràcia, no tenim tant d'espai i deixem que ens n'expliqui només algunes...

Em ve a la memòria la primera trucada que vaig rebre de la Guàrdia Civil. Era de nit i havia d'anar a prop del Molí de la Selva. Quan vaig arribar-hi, estava ple de llums blaus de cotxes de la Guàrdia Civil i, quan vaig aparcar el meu "127", es varen apropar agents amb les escopetes a punt i em varen preguntar què hi feia... Un pèl acollonit, vaig identificar-me, varen arrencar a córrer i en un moment n'arribaren dos més, amb estrelles a les espatlles que, posant-se ferms i saludant-me militarment varen dir-me: "A las ordenes de Su Señoría". Vaig girar-me buscant la senyoría i resulta que era jo. Hi havia un cotxe rodes enlaire amb el vidre de darrera ple de forats. A terra, dues persones estirades: una al mig d'un bassal de sang i l'altre de boca terrosa emmanillat amb les mans a l'esquena. Al mig del bosc era ple de guàrdies amb llanternes buscant una tercera persona. Eren tres i els estaven perseguint des de Barcelona. S'havien saltat el peatge de l'autopista de Maçanet i una ràfega de trets els havia estroncat la cursa. Quan vaig preguntar a l'emmanillat com se deia el seu company mort, va contestar-me que ho preguntés directament a ell. Al cap d'un parell de dies es va presentar el cònsol d'un país africà demanant que li signés l'autorització d'enterrament de manera urgent ja que volia fer els tràmits per portar-lo a la seva terra. Sembla que era fill d'una família influent...

Recordo que una vegada varen venir a buscar-me a casa, amb un parell de "Land Rover" carregats d'agents, per procedir a aixecar a un "individuo" amb senyals de violència que havien trobat en un marge. Aquell dia tenia previst fer un casament a les dues i a aquella hora encara era a mig de bosc... Vaig demanar que em portessin fins al desaparegut restaurant Can Geli per trucar al secretari perquè m'esperessin... A Can Geli però l'entrada estava plena de sindicalistes d'un piquet informatiu que volien fer tancar l'establiment... Es varen emportar un bon ensurt quan varen veure la pila de guàrdies que m'acompanyaven! Vaig desfer el malentès i vaig avisar el secretari... Amb força retard, tot enfangat, vaig fer el casament. Per cert, "l'individuo", va ser enterrat sense identificar i mai ningú no l'ha reclamat.

El fet més impactant que he viscut, va ser l'explosió dels pisos de Butano, a l'abril de 1993. Recordo que vaig sentir-la i em vaig aixecar per veure si veia alguna cosa. Encara no havia tornat al llit quan ja em trucava l'alcalde, en Lluís Comalada, per avisar-me... Quan vaig arribar-hi era tot fosc i només se sentien crits i gemecs. Amb la llanterna vaig enfocar els pisos i veient com estava tot d'enfonsat i enrunat, el problema més gros d'aquells moments va ser preveure on posaria els molts morts que em temia que hi hauria, ja que al cementiri tenia només una petita habitació amb una taula de marbre per fer autòpsies... Els bombers varen començar a treballar i, encara de nit, varen rescatar el primer cadàver. El vàrem portar amb una furgoneta de l'Ajuntament al cementiri... Tot molt tètric, no hi havia ni llum i ho vaig passar força malament. A més, era una persona que coneixia... Quan es va fer de dia, va presentar-se el jutge d'instrucció que es va fer càrrec de la situació. Al plantejar-li el problema, va decidir de portar els cadàvers al dipòsit de Santa Coloma... Va ser molt dur.

L'aparició de telèfons mòbils ha, diguem-ne, "alleugerit" una de les tasques més desagradables com és la d'haver de fer aixecaments dels morts en circumstàncies fora del que és normal, ja que el jutge de guàrdia i instrucció de Santa Coloma està molt més localitzables i s'encarreguen normalment d'aquestes tasques.

Aquests en són només uns exemples però no totes les experiències han estat tràgiques i dramàtiques. Penso que amb la meva tasca he ajudat molta gent a viure més tranquils i a ser una mica més feliços. Molt especialment són agradables els casaments.

Recordo el primer que vaig fer. Penso que estava mes nerviós que la núvia... No portava ram de flors i li vaig donar una rosa. Li varen caure unes llàgrimes...

Un cop el nuvi es va descuidar dels anells i vaig parar la cerimònia fins que no va tornar el seu germà que els va anar a buscar. Sort que la casa era a prop...

En una altra ocasió el nuvi no arribava per què el GPS el va portar a Caldes de Montbui...

Recordo aquella vegada que la mare de la núvia em va preguntar: "Antoni, vols dir que està ben casada la meva filla...?"

També he casat una senyora dos cops en els meus inicis... Sempre he tingut el dubte i penso que va fer un casament de conveniència: Una senyora divorciada de la Unió Soviètica, amb dos fills, es va casar amb un espanyol i va obtenir la nacionalitat espanyola. Després es va divorciar i la vaig tornar a casar amb un estranger. Penso que era el seu primer marit i el pare dels seus fills. Suposo que també ha aconseguit i té, ara, la nacionalitat espanyola...

Penso en el casament de dos membres de la Colla Gegantera... Els companys, amb els gegants, els esperaven a la sortida de la Casa Rosa però la geganta va caure i la cara es va malmenar força... La núvia va parar de plorar quan li vaig dir que trencar-se alguna cosa el dia del casament portava sort. Espero que n'hagin tingut...

També en els judicis de faltes i actes de conciliació he viscut situacions força estranyes i surrealistes:

Un propietari d'uns terrenys que només anava a veure'ls de tant em va dir que els pals de telèfon es movien ja que en el seu dia els varen clavar al peu del camí que feia de llindar i ara eren un parell de metres dins al camp del veí. Vam descobrir que els pals no es movien sinó que quan el veí llaurava, retallava el marge i la gent es veia obligada a passar pel seu camp, desplaçant el camí.

Un parcel·lista em va comentar que quan venia a passar el cap de setmana trobava a la piscina unes quantes rates mortes i em deia que, segons ell, un veí amb el que estava enemistat les hi tirava... Resulta però que tenia la gespa del voltant plena de nius de talps que anaven a beure a la piscina i que llavors no podien sortir-ne i s'hi ofegaven...

Un paleta se'm va queixar perquè els veïns d'un bloc de pisos no li volien pagar la feina de desembossar els desguàs que un grapat de preservatius havia obstruït. Pel que semblava, ningú no els hi havia llançat... Quan vaig proposar de fer un judici públic per impagament, es varen posar d'acord de cop per abonar la factura.

Són diverses les vegades que he hagut d'intervenir per posar pau i retornar el seny a les discussions i quasi baralles entre veïns per les fresses, especialment a l'estiu quan la gent dorm amb les finestres obertes. ■

labiblioteca

CLUB DE LECTURA

L'últim llibre que vam llegir abans de les vacances d'estiu va ser "Rojas" de Mary Nash (Taurus, 2006). En aquest mateix número de l'Aquae hi trobareu una entrevista amb aquesta historiadora resident a Caldes.

Vam escollir el segon capítol d'aquest estudi sobre les dones republicanes durant la Guerra Civil i la postguerra. No és un text fàcil, conté moltes referències bibliogràfiques i s'hi nota un gran treball de documentació al darrera.

Tot i així va valer la pena l'esforç, sobretot perquè després el vam poder comentar amb ella mateixa en una de les trobades més interessants del club de lectura. La Mary va explicar el procés de creació del llibre, les dificultats per accedir a segons quina documentació, els mites i els prejudicis relacionats amb les milicianes, etc.

Esperem tornar-la a tenir amb nosaltres quan acabi el seu nou assaig.■

RECOMANACIONS

LLIBRE

SERGI PÀMIES.
"La bicicleta estàtica"
Quaderns Crema, 2010

Recomanar qualsevol llibre de Sergi Pàmies vol dir assegurar-se el tret. És un dels grans escriptors de contes del nostre país. "La bicicleta estàtica", el seu darrer títol, no fa res més que confirmar-ho.

Estem davant d'uns relats brillants, tant per l'estructura com pel contingut. Més autobiogràfics que mai perquè, segons l'autor, «arriba un moment que inventar cansa » tot i que alhora assenyala que « som ficció i realitat al mateix temps ». També són els més tristos que li coneixem, encara que no arriba ni a la desesperació ni a la resignació aboluta.

Reflexions sobre un mateix arribat a la cinquantena, quan la l'activitat és bàsicament la de la "intendència" (treball, manteniment de les persones, dedicació als altres). Responsabilitat, decepcions... viscuts amb "esportivitat i bon humor".

Quan acabes vols tornar-lo a començar perquè et sembla que t'has perdut alguna cosa mentre el devoraves i necessites tornar-hi amb més tranquil·litat.

Hi trobem fragments paradoxals i irònics, sempre lúcids

« Com que a partir d'un moment determinat no hi va haver gaire diferència entre ser feliç i no ser-ho, vam concentrar-nos en les dues qüestions que mantenen la civilització: la intendència i l'interès comú" (La dona de la meva vida).

"Són la nostàlgia i l'esperança. En segons quins organismes poden desenvolupar-se fins a anular les funcions vitals i provocar una mort extremadament dolorosa". (Ataràxia).

"Què és l'essencial? La manera com les dones fan veure que no s'adonen que les miren, els colors dels taxis, l'obstinació del jove que assaja escales en un contrabaix, la credibilitat que tenen els grans quan expliquen mentides als petits i les ampolles que, quan es llencen al contenidor, ja no estan ni mig buides ni mig plenes" (Papiroflèxia)

19 petits plaers literaris. ■

Mercè Barnadas

CINEMA

ATTENBOROUG, Richard
Tierras de penumbra.
1993

C.S. Lewis (Anthony Hopkins, "El silenci dels anyells", 1991) professor d'universitat i escriptor, autor de la famosa saga de "Les cròniques de Nàrnia", viu una vida plàcida i retirada fins que rep la visita d'una admiradora, la poetessa americana Joy Gresham, (Debra Winger, "Oficial i cavaller" 1982), i del seu fill. Malgrat les seves diferències, s'establirà una forta amistat entre ells que transformarà les seves vides, sobretot després del divorci d'ella i, més tard, de la seva malaltia.

"Tierras de penumbra" va obtenir dues nominacions als Òscars 1994 i va guanyar el BAFTA 1994 al millor actor. ■

Marta Feliu

MÚSICA

Standstill
Adelante Bonaparte

Standstill és una formació única. Sorgeix l'any 1997 i esdevé aviat un des referents de l'escena hardcore del país amb un so visceral i contundent The Ionic Spell (2001) i Memories Collector (2002). A partir d'aquí, el grup s'ha embarcat en un camí d'experimentació, més intimista, que els ha convertit de nou en referents de la música independent. El 2004 llancen Standstill però és amb Vivalaguerra (2006) quan es consoliden com a banda de culte. Aquest any han editat "Adelante Bonaparte", el disc més calmat i introspectiu. Es un treball conceptual que divideix en tres discos. Hi podem trobar, per una banda, cançons despullades, amb acompanyaments de samplers,

de gravacions casolanes, de simples guitarres... Per altra banda, altres temes estan carregats d'èpica, de sons ampul·losos, melodramàtics i onírics. En alguns moments podem intuir encara els sons dissonants de les primeres èpoques però de forma més continguda. Un disc carregat de sentiment, de desenfrè, de romanticisme que sembla fet més des de l'inconscient que des del conscient. Això és creativitat i llibertat! ■

Albert Torrent

NOVETATS

LLIBRES

BIOGRAFIES
MARAGALL, Pasqual.
"Espíritu federal-Escritos políticos" (RBA, 2009)

CÒMIC
DÍAZ CANALES, Juan.
"Blacksad" núm. 1, 2 i 3
(Norma, 2006-2009)

FICCIÓ
AUSTER, Paul.
"Invisible" *(Edicions 62, 2010)*
ESTULIN, Daniel.
"Conspiración Octopus"
(Ediciones B, 2010)
GLATTAUER, Daniel.
"Contra el vent del nord"
(La Campana, 2010)
ISHIGURO, Kazuo.
"Nocturns"
(Anagrama / Empúries, 2010)
PANCOL, Katherine.
"Los ojos amarillos de los cocodrilos"
(La esfera de los libros, 2010)
ROGER, Marie-Sabine.
"Tardes con Margueritte"
(Duomo, 2009)
SAFIER, David. "Maldito karma" *(Seix Barral, 2010)*

INFANTIL
MALAGELADA, Magalí.
"En Pau juga a bàsquet"
(Pedra de toc, 2010)
POMARÓN, Sara.
"Papiroflèxia per a nens"
(Salvatella, 2010)

NO FICCIÓ
AGUILERA i MARCUAL, Gemma.
"On-off-L'energia que mou el món" *(Edicions del Bullent, 2010)*
CANUT, Lluís. "Els secrets del Barça" *(Columna, 2010)*
RODRÍGUEZ DE LLAUDER, Marta.
"Cómo encontrar trabajo hoy"
(Profit, 2010)

MÚSICA

FLAMENC
MARTIN, Mayte.
"Al cantar a Manuel"
LAS MIGAS.
"Las reinas del matute"

FUSIÓ
KEÏTA, Salif.
"La différence"
N'DOUR, Youssou.
« Dakar-Kingston »

JAZZ
Girona Jazz Project Big Band & Guillermo Klein. "El camino"

POP-ROCK
BUNBURY.
"Las consecuencias"
COSTA 59.
"Un mar de confetti"
DREXLER.
"Amar la trama"
FITO Y LOS FITIPALDIS.
"Antes de que cuente diez"
FLACO, DANI.
"Secretos de sumario"
GOSSOS.
"Dia1"
HAGAN, TOM.
"Carlitos Buey"
HOLA A TODO EL MUNDO.
"Hola a todo el mundo"
IX!.
"L'Ingenu és lliure"
MAS, ROGER.
"A la casa d'enlloc"
MUCHACHITO BOMBO INFIERNO.
"Idas y vueltas"
PEARL JAM.
"Back Spacer"
RODÉS, MARIA.
"Una forma de hablar"
ROSENDO. "A veces cuesta llegar al estribillo"
SABINA, JOAQUIN.
"Vinagre y rosas"
SANJOSEX.
"Al marge del camí"
SCORPIONS.
"Sting in the tail"
STANDSTILL.
"Adelante Bonaparte"
SCISSOR SISTERS.
"Night Work"
TINDERSTICKS.
"Falling down a mountain"
LA TROBA KUNG-FÚ.
"A la panxa del bou"
VAMPIRO WEEKEND.
"Contra"
WELLER, PAUL.
"Wake up the Nation"
WHITE STRIPES. "Ander great white nothern lights"
THE XX. "XX"

COMENÇA LA TEMPORADA A CALDES FM, 107.9FM

Seguint el costum d'altres temporades, de Sant Joan a la Fira de l'Aigua la nostra ràdio ha concentrat tots els seus continguts en la programació del diumenge que emetem des de la plaça del mercat.

A partir de l'11 de setembre i fins el cap de setmana de la Fira, s'aniran incorporant els programes de la temporada.

A més de mantenir programes com l'Altell Sardanista, Càlida Caldes, Draps Nets o Caldes FM esports, aquest any torna a la graella Ones Solidàries i es posen nous programes en antena.

Entre les novetats destaca la col·laboració dels alumnes d'ESO de d'institut de Caldes, el nou programa D Caldes, conduït per Josep Delemus i la secció de narracions i poemes d'Àurea Farssac dedicats al poble, amb el títol de Ben trobats.

També mantenim els programes d'informació municipal L'alcalde a la ràdio, El ple municipal i Caldes FM debat.

Com a objectiu per a la nova temporada ens hem proposat captar oients i col·laboradors entre els joves del poble.

La incorporació a internet dels nostres programes, per a ser escoltats des de qualsevol lloc del món a l'hora que es vulgui, ha donat un impuls important a la nostra difusió.

O sigui que, ja ho sabeu, teniu tota una ràdio per a escoltar i per a col·laborar-hi! ■

CALDES FM 107.9
Emissora Municipal de Caldes de Malavella

PROGRAMACIÓ TEMPORADA 2010 - 2011

- **ALTELL SARDANISTA**
Josep Delemus i Josep Canaleta, Paco Salcedo.
Diumenge 12:00h.
® Dijous, a les 13:00h.
Dilluns a dissabtes, a les 12:00h
"la sardana del migdia"
- **CÀLIDA CALDES**
Francesca Ros.
Dimecres, de 13:00h.
® Diumenge, a les 13h
- **DRAPS NETS**
Feluca Díaz, Almudena Sánchez
Dissabte, d'11:00h
® Dijous, a les 19:30h
- **ONES SOLIDARIES**
Immaculada Vicens
Dimecres a les 20:00h.
® Dissabte, 10:03h.
- **CALDES FM ESPORTS**
Xavier Bellver
Dimarts i divendres a les 19:00h
- **ESO – CALDES**
Alumnes de l'Institut
Dimecres a les 19:00h
® Dissabtes 12:05h
- **BEN TROBATS**
Àurea Frassac
Dilluns i dijous, 19:00 h.
® Diss. i diumenges 10:00 h
- **D CALDES**
Josep Delemus
Dimarts, 20h
® Diumenges, 11h
- **AGENDA DE CALDES**
Josefina Clotet
Repartida per la programació
- **RUTA 66**
DJ Pitu
El programa del rock
Dilluns a les 20:00 h
- **EL CLUB DEL COUNTRY**
Rafel Corbí
Divendres, a les 20:00h
- **KOSMOS,**
Col.lectiu Kosmos-folk
Dissabtes, a les 09:00h
- **IN SESSION**
DJ Barbas
Dissabte 20:00 h
- **ESGLÈSIA VIVA**
Àngel Rodriguez
Diumenge a les 08:30h

INFORMACIÓ MUNICIPAL

- **EL PLE MUNICIPAL,**
Josep Delemus, Jesús Bartomeu
Generalment, el darrer dilluns de mes a les 21:30 h.
®el dijous seguent a les 21:20 h.
- **EL DEBAT de Caldes FM**
Mateu Ciurana
(bimensual, anunciat a la portada del web i BIM)
Dijous a les 21:00 h
® cap de semana següent .
- **L'ALCALDE A LA RÀDIO**
2on dissabte de mes, a les 10:30h
® 09:30hdiumenge

FÒRMULA MUSICAL

- **Caldes FM, a prop teu**
07:00 a 21:00 h
- **El tocadiscos de Caldes FM**
21:00 a 22:00 h.
Diss i diu 7:00 a 10:00 h
- **Les nits de l'altell**
22 a 01:00 h.
- **De matinada**
01:00 a 07:00 h.
- **E-pot. Per a joves**
Dissabte 16:00 a 20:00h

®: reemissió
Descàrrega de programes:
www.caldesdemalavella.cat/caldesfm

BRIGADA JOVE

Aquest estiu, des de l'Àrea de Joventut, s'ha dut a terme la tercera edició de la Brigada Jove. L'objectiu d'aquest programa és facilitar una primera experiència laboral positiva de manera que, a través d'un seguiment per part d'una educadora, s'introdueixin i es treballin transversalment els hàbits de treball i la formació laboral. Tanmateix, és important remarcar que programes d'ocupació d'aquestes característiques ofereixen la possibilitat d'una primera feina remunerada als i les joves del municipi: una oportunitat difícil d'aconseguir en temps de crisi.

Al llarg del mes de juliol, les tasques principals de la Brigada Jove han estat l'acondicionament d'espais públics, el manteniment de les cartelleres i l'habilitació del recorregut de les visites guiades. També han participat en el programa de prevenció del mosquit tigre i han actuat com a suport en les tasques de preparació de la Festa Major.

D'altra banda, durant el mes d'agost la tasca principal dels participants de la Brigada Jove ha estat l'acondicionament de la zona esportiva. En aquest espai, amb l'ajuda d'un pintor, han pintat els vestidors, les grades i la guixeta. També han netejat l'espai del camp de futbol. A més, de continuar amb el pla d'habilitació del recorregut de les visites guiades.

Des de l'Àrea de Joventut considerem que és una prioritat el desenvolupament de projectes que facilitin l'accés al mercat laboral als i les joves i sobretot, que tinguin en compte l'acompanyament i la formació en aquesta primera experiència laboral. Tenim present que aquest projecte no satisfà les necessitats de tot el col·lectiu juvenil, ja que la demanda supera l'oferta. Ara bé, apostem per impulsar iniciatives que s'adaptin a les noves necessitats juvenils.

Per acabar, volem mostra el nostre agraïment a tots els participants del programa per la tasca que han dut a terme. I alhora, volem donar les gràcies a la Brigada d'Obres i Serveis per la seva col·laboració així com, a l'equip de Serveis Tècnics per tot el suport rebut.

CASAL JOVE

Al llarg del mes de juliol s'ha dut a terme una nova edició de l'activitat de lleure "J de Jove" organitzada des de l'Àrea de Joventut. Un total de 26 joves de Caldes i rodalies, acompanyats per tres monitors, han fet possible el desenvolupament d'aquesta activitat. "J de Jove" té un format semblant al d'un casal d'estiu, tot i que, la metodologia està basada en potenciar la participació juvenil i el treball col·lectiu dins del projecte.

Un dels objectius de l'activitat ha estat vincular els i les joves amb l'Espai Jove "Ca la Romana", com a espai municipal de referència per aquest col·lectiu. Alhora, s'ha tingut en compte l'elaboració d'estratègies que donin eines per fomentar l'autonomia i l'emancipació. D'aquesta manera, els tallers que s'han realitzat tenien com a prioritat la pràctica i la introducció d'activitats relacionades amb l'adquisició d'habilitats socials i personals.

Tant la programació de les activitats com el funcionament han estat en clau participativa de manera que s'ha intentat enfocar el contingut del casal als interessos i necessitats dels participants. Hi ha hagut espai pel debat i d'intercanvi d'opinions cosa que ens ha permès potenciar tant la confiança amb el grup, com la motivació i l'experiència de treball en equip.

Des de l'Àrea de Joventut volem agrair en primer lloc a tots els i les joves participants que han estat la clau i l'èxit del casal. En segon lloc a l'equip de monitors: Victòria, Laia i Eudald; gràcies per l'empenta, el compromís i l'esforç que heu dedicat a aquest projecte. I finalment, agraïm a l'Àrea d'Esports i a la Policia Local el seu suport que ha estat imprescindible per al desenvolupament d'aquesta activitat. ■

ensenyament

CEIP SANT ESTEVE

UN NOU CURS S'INICIA, AMB NOVES EXPECTATIVES I ALGUNS CANVIS

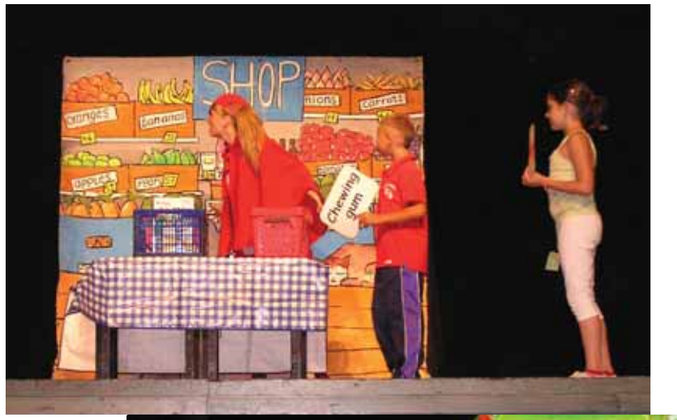

Enguany el nombre d'alumnes inscrits a P-3 ha disminuït respecte del curs passat de 41 a 37. El total d'alumnes aquest curs és de 423, essent el nombre d'alumnes del curs passat de 451. Només queda un curs triplicat, el de 5è. L'any passat també hi havia el curs de 6è. (i el de 4t. que és el que ara fa 5è) La resta de cursos estan duplicats.

S'ha perdut l'aula d'acollida, pel fet que ha disminuït el nombre d'alumnes immigrants de nova incorporació. Aquest fet, afegit al de la pèrdua d'un grup classe, fa que aquest any hi hagi 2 mestres menys que l'any passat.

S'han rebut 6.000 euros des del Departament d'Educació, destinats a la Biblioteca Punt Edu del centre. Aquest diners han de destinar-se al pagament d'una persona, aliena al centre, que farà tasques de catalogació dels llibres.

Des d'Educació, es vol apostar fortament per les noves tecnologies. Aquest curs estem pendents de rebre del Departament pissarres digitals per als cursos de cicle superior.

Cal esmentar l'adquisició de nous ordinadors per dotar l'aula d'informàtica d'Educació Infantil.

S'ha augmentat el fons de llibres de reutilització, ja que hi ha més alumnes que s'hi han acollit. Si l'any passat hi havia 140 alumnes que van beneficiar-se d'aquest projecte, aquest curs en són 180. L'estalvi per a les famílies és molt important, ja que pot arribar a ser al voltant de 200 euros en l'import de la despesa en llibres, sobretot en els cicles mitjà i superior.

Aquest curs s'ha engegat el Pla Experimental de Llengües Estrangeres. Cal destacar d'aquest Pla el treball amb mig grup de l'expressió oral en anglès. Aquest aspecte es treballa de forma lúdica, a través de jocs, dramatitzacions, diàlegs, cançons etc. Des de 1r curs de primària fins a 6è.

També s'ha augmentat el nombre d'hores destinades a l'aprenentatge de l'anglès als cursos de 1r 3r i 5è, que si abans feien 2 hores, a partir d'aquest curs en faran 3.

S'han rebut del Departament 2.000 euros per a la compra de material per reforçar l'àrea d'Anglès, pels 3 anys que dura el Pla. ■

AMPA DEL CEIP SANT ESTEVE

EL PLA EXPERIMENTAL DE LLENGÜES ESTRANGERES

Hem encetat un nou curs i ja tenim en marxa totes les activitats i els serveis que gestionem des de l'AMPA. Enguany, però, creiem que cal fer esment d'una de les novetats més destacades i que a partir d'aquest curs es posa en marxa al nostre centre.

Arran de la proposta presentada per l'AMPA, i de la necessitat, manifestada al Consell Escolar en diverses ocasions per les mestres especialistes d'anglès, d'elaborar un Pla Experimental de Llengües Estrangeres, el centre ha presentat al Departament d'Educació, i aquest ha aprovat, un projecte que preveu unificar i equilibrar el nombre d'hores que s'imparteixen de llengua anglesa en el centre a tots els cursos de Primària.

Si bé el CEIP ja havia apostat pel reforç de l'aprenentatge d'aquesta llengua, seguint els referents fixats pel Departament d'Educació, amb la introducció d'una sessió setmanal de mig grup a P4 i P5, aquest nou impuls va destinat a tots els alumnes de Primària (14 grups en total), que realitzaran tres sessions de llengua anglesa setmanals, dues d'elles, tot el grup sencer, i una tercera repartits en mitjos grups. Amb la unificació del nombre d'hores d'anglès a primària, els alumnes passaran més hores en contacte amb aquesta llengua i, d'aquesta manera, es pretén millorar les habilitats lingüístiques de comprensió i expressió oral amb l'objectiu que els alumnes assoleixin un nivell de comunicació bàsic en anglès. Per tal de fomentar una actitud positiva envers l'aprenentatge de noves llengües, es dedicarà la tercera hora, amb grups reduïts, a realitzar activitats que segueixen metodologies prou motivadores, com els jocs de taula, la representació de petits esquetxos i obres de teatre... Amb aquesta finalitat engrescadora, es farà ús de les noves tecnologies (ordinadors, MP3, DVD, visualitzacions de gravacions fetes per ells mateixos...) i la biblioteca de l'escola (PuntEdu) per anar assolint els objectius d'aquest projecte.

Per altra banda, ja tenim a punt el servei d'acollida matinal, en funcionament des del primer dia de curs; hem treballat durant aquest estiu per tal de tenir a punt, també el primer dia de curs, tots els llibres que, gairebé dos-cents alumnes, reutilitzaran aquest curs; hem fet una nova inversió, aquesta vegada en cortines, per anar millorant les instal·lacions del menjador i ara estem treballant per poder oferir-vos durant la nova setmana blanca de febrer, una opció de casalet que us ajudi a conciliar la jornada laboral amb les vacances dels nens i nenes;

Així doncs, tot és a punt. Som-hi i molt bon curs! ■

SES CALDES

SES CALDES DE MALAVELLA

Una altra vegada encetem el curs, i aquest setembre amb més alumnes que mai: respecte el curs passat, el nombre de nois i noies que enguany estudiaran al nostre institut és de dos-cents vint-i-set. Aquest increment ha fet que el 1r curs d'ESO tingui tres línies. Per aquest motiu hem afegit un mòdul nou, gràcies al qual podem disposar d'una aula de Visual i Plàstica per tal que l'alumnat pugui realitzar amb més comoditat les activitats d'aquesta matèria. A més, els tutors i tutores disposaran també d'un despatx per rebre les famílies.

Esperem poder prosseguir el curs amb el mateix bon peu i il·lusió amb què l'hem començat. ■

Alumnes de 1r

Alumnes en el mòdul 4

ESPLAI GENT GRAN CALDES DE MALAVELLA - OBRA SOCIAL FUNDACIÓ "LA CAIXA"

L'ESPLAI DE GENT GRAN I LA FESTA MAJOR 2010

Trobada de puntaires

Per la Festa Major, l'Esplai, com cada any, participà a la festa amb dues aportacions força considerables: la trobada de puntaires i l'exposició de treballs. Dos actes que ajuden a fer més lluïda la festa del poble, per l'afluència de gent del mateix Caldes que hi participa i de la gent de fora que ens visita.

Una comissió de l'Esplai encapçalada per la Roser i la Teresa, s'ocupen de l'organització de la trobada de puntaires. L'Ajuntament cedeix l'espai i el material i convida als participants a un bon "pa amb tomàquet" i també els obsequia amb un detall, cada any diferent. "La Caixa" hi col·labora amb caramels i bolígrafs. La bona organització, els detalls i el bon temps fan que la trobada, cada any sigui més nombrosa. Aquest any hem arribat a un rècord de 250 puntaires. La rambla Recolons lluïa d'allò més.

Les diferents tècniques que s'imparteixen durant tot el curs en els tallers de l'Esplai, les exposem al mateix local del centre amb la finalitat de fer conèixer a tots els visitants les meravelles que s'arriben a fer i el molt que es pot aprendre amb esforç, constància i bon gust. Una comissió de l'Esplai encapçalada per la Pilar, la Carme i la Rosa M. dediquen molt del seu temps per aconseguir que els treball quedin ben exposats. La idea del tema subjacent a l'exposició, sempre ve de la Pilar, que també s'ocupa de trobar el material adient.

Les visites a l'exposició cada any són molt nombroses. Aquest any les hem pogut comptabilitzar; els visitants rebien una participació per un sorteig de dos dinars cedits pel Balneari Prats, fet que ens va permetre fer el recompte de les visites de tota la setmana: unes 720 persones van passar per l'exposició de l'Esplai. Tot un èxit!

Exposició de l'Esplai

Passada la Festa Major i passades les vacances, l'Esplai ja s'està organitzant per aconseguir que el curs 2010-2011 segueixi amb la mateixa il·lusió, el mateix dinamisme i el mateix ritme de treball de sempre. Volem que els socis trobin a l'Esplai el caliu humà, els coneixements i la distracció que tot centre per a persones grans ha de poder oferir.

Ser gran no impedeix que se segueixi aprenent, aprendre és bo per la ment, per la salut del cos i, sobre tot, per seguir amb eufòria i optimisme el dia a dia que ens toca viure. Participar amb un col·lectiu, ensenyant, aprenent, viatjant, jugant, sigui amb el que sigui, fa viure més intensament la vida i sentir-se més bé amb un mateix. ■

Rosa Soler
Fotos: Albert Torrent

ASSOCIACIÓ D'IKEBANA DE CALDES - IKALD

UNA PRIMAVERA MOLT MOGUDA

El 27 d'agost passat, en el local de la Associació del carrer Vall·llobera, es va cloure el curset sobre la ratafia, organitzat per la Ikald. Hi participaren una vintena de persones, algunes vingudes de pobles veïns i es varen colar prop de cent litres del popular licor casolà que es varen repartir entre tots els assistents.

La Dolors Taberner, de can Vendrell, amb el seus coneixements sobre la tradicional beguda, va impartir les classes i compartir els seus secrets i els d'alguns del participants. Els coneixements en l'elaboració van quedar demostrats en els tastets que es varen fer abans de l'envasament en botelles de vidre.

ELABORACIÓ I COMPONENTS

Tradicionalment, la ratafia es fa cap a Sant Joan, que és quan les herbes estan en el seu millor moment. La recepta varia segons el gust de qui l'elabora ja que, a part dels dos licors amb que es pot fer, l'anís i o l'aiguardent, s'hi barregen una quarantena d'herbes, d'una llista de més o menys 65.
Les nous verdes només s'esberlen i es posen senceres a la barreja (millor si són collides la nit de Sant Joan). Se n'hi aboquen una dotzena per litre d'aiguardent o anís. Pel que fa a les herbes, depèn i varia molt però en general es fan servir herbes de la zona.
També és molt comú afegir-hi sucre, de 100 a 200 grams per litre, dissolt amb aigua calenta, depenent del gust de cadascú.
Una vegada feta la barreja, es deixa madurar 40 dies a sol i serena en una garrafa de vidre. Passats el 40 dies, el licor agafa un color fosc acaramelat amb una graduació de 27 o 28 graus, que es cola amb un colador de tela i es posa en botelles.
La tradició diu que es tastava per Nadal. ■

HERBES I PLANTES

1 Escabiosa
2 Xicoira
3 Groguet
4 Xuclamel
5 Flor de magraner
6 Olivera
7 Cua de cavall
8 Menta de la sopa
9 Menta de la xocolata
10 Menta romana
11 Poliol
12 Marduix
13 Marialluïsa
14 Tarongina
15 Flor de saüc
16 Fonoll
17 Botonet groc, camamilla groga
18 Orenga
19 Farigola
20 Romaní
21 Llorer
22 Espígol
23 Alfàbrega
24 Nou moscada
25 Malva
26 Herba del traïdor
27 Camamilla
28 Herba del fàstic
29 Til·la
30 Rementerola
31 Roses
32 Boles de ginebró
33 Claus
34 Aranyons
35 Taronja tallada
36 Canyella
37 Comí
38 Nous verdes
39 Herba de Sant Joan (Hipèric)
40 Ruda
41 Ginesta
42 Plantatge de les dues menes
43 Blets
44 Pinya de pi, verda
45 Vainilla
46 Gossos (conillets)
47 Herba fetgera
48 Rosa de pastor
49 Sajolida
50 Fulles de taronger i llimoner
51 Granes d'anís estrellat
52 Poma tallada
53 Cafè
54 Herba ranària
55 Nepta
56 Estragó (Artemísia)
57 Mil fulles
58 Salsa de pastor (Serpoll)
59 Donzell
60 Flor de romeguera
61 Hisop
62 Tomanyí
63 Hipèric vermell
64 Pela de llimona
65 Sàlvia

De dalt a baix: Les plantes i flors. / Barrejant. La garrafa amb la barreja

CURSOS

CURS D'IKEBANA (ART FLORAL JAPONÈS - IKENOBO)
D'octubre a juny de 2011, tots els primers divendres de mes. D'11 a 1 i de 4 a 6

CURS DE CERÀMICA
Cada dissabte, d'octubre a desembre. Inici el 9 d'octubre. De 4 a 2/4 de 7, al local social de l'Ikald
Els cursos es fan al local social de l'Ikald (c. Vall-llobera, 62). Cal confirmar l'assistència al telèfon 972 47 03 19 (Dolors).

XARXA DE DONES

XARXA DE DONES DE CALDES DE MALAVELLA

El maig vàrem fer una taula rodona sobre salut i malaltia amb en Paulí Boada i la Maria Massa. Ens va agradar tant que no em vàrem tenir prou i els vàrem demanar de fer-ne una altra. El mes de juliol vàrem anar a berenar a Sant Sebastià on vàrem continuar la conversa. Hem demanat a en Paulí que ens faci un escrit sobre algunes de les sàvies idees que ens va transmetre i aquí el teniu. Des d'aquí volem mostrar el nostre agraïment a la seva col·laboració i participació.

OPINEM...

Sovint diem que volem viure sans i feliços i no sempre o quasi mai no ho aconseguim. Els motius crec que estan molt relacionats amb la manera que hem après de relacionar-nos-hi.

La salut i la felicitat, encara que sembli que no és així, estan al nostre abast però com que hem acceptat i vist al nostre entorn que cal cercar-los fora de nosaltres, a fora tant sols hi trobem coses o objectes que, ben utilitzats, sí poden contribuir-hi.

Pel que fa a la salut, cal anar dintre nostre i aprendre a escoltar i sentir el que ens està dient el nostre cos, que sempre ens dóna senyals quan alguna part no rutlla prou fina. És molt necessari tenir en comte el que pensem, el que diem, el que fem, el que sentim i com ens alimentem. Segons quins tipus d'aliment introduïm en el nostre organisme, genera un esforç de manera que el benefici que se'n treu quasi no compensa l'esforç que ha comportat i, per tant, no hem aconseguit el nivell d'aliment i energia que caldria. Així, a poc a poc intoxiquem aquesta gran meravella que és el nostre organisme.

Una altra cosa que no ens permet aconseguir la felicitat plena, són tot el cúmul de pors que ens hem deixat inculcar dins el nostre cervell; la por és necessària, ens ajuda a la supervivència, es mostra com a advertència davant un perill que pugui afectar la nostra integritat; aquesta por és sana i saludable, el que passa és que ja de ben petits han intentat educar-nos (jo diria domesticar-nos) amb la por de l'home del sac, de la bruixa i, fins i tot, també s'han utilitzat animals per fer-nos por... Amb totes aquestes pors hem anat creixent i amb una ment esporuguida difícilment hi té cabuda la salut i la felicitat.

Hem anat creant o permetent noves pors: a l'entorn, als mitjans de comunicació, a la família. Es tracta de fer el viatge cap al nostre interior més profund, veurem, o almenys hi ha la possibilitat de veure que poc ens estimem; no sabem perdonar-nos el que ens semblen equivocacions, cal que siguem tolerants amb nosaltres. Si som capaços d'estimar-nos, de veritat, tot el que intentem fora de nosaltres serà amor, estimació, tolerància i comprensió. Per contra, si no ens estimem, per més petons, abraçades que repartim, no arribaran a fer l'efecte desitjat.

Cal cultivar aquesta planta divina que és la vida. Som l'expressió de la totalitat universal. Per tant, som el temple de l'Univers, tot i que poques vegades sabem respectar-nos com a tal. Ens cal prendre consciència -cadascú/na al seu ritme, sense presses -. Si hi ha constància, ens anirem fent nostra la consciència que ens anirà impregnant d'amor i felicitat; les pors aniran esvaint-se, l'entorn serà el mateix però nosaltres el veurem diferent i no ens afectarà ja que cada vegada serem més conscients de nosaltres. La nostra ment, o l'ego, que és el causant de totes les angoixes i temors, a poc a poc anirà adonant-se que no li fem tan de cas, que no ens l'escoltem, i començarà a afluixar la seva xerrameca, a pesar que de tant en tant intentarà fer-nos veure que no anem pas bé. Encara que sembla que sovint vol fer-nos creure que ens recomana trobar-nos amb l'amor i la felicitat, més quan ja ho tenim a l'abast, ens diu i insisteix que el camí aquest no és pas el correcte, i ens encamina a acumular possessions per sentir-nos bé i ésser feliços, i cap a falsos amors, dels quals qui mes qui menys en tenim les pròpies experiències.

Per començar a transitar per aquests camins cal prendre una actitud agraïda a tot l'entorn i amb nosaltres mateixos, foragitar els pensaments negatius que solament serveixen per crear angoixa i malestar, fer tot el possible per tenir actituds altruistes, comprensives, tolerants, i per sobre de tot molt amorosos amb nosaltres que som l'expressió de l'Univers. ■

Paulí Boada

ASSOCIACIÓ DONES PER CALDES

Aquest és un repàs de les activitats que hem fet en els últim mesos:

Del 8 a l'11 d'abril, cap de setmana a Londres, com a activitat complementària al curs "Diverteix-te aprenent anglès"

Dissabte 27 de març, dins del 1r cicle de tastets temàtics, 1r tema de Cuina informal.

Diumenge, 1 de maig, Sortida al Puig d'Adri, al peu de la serra del Rocacorba, fins a les gorgues de la Font de la Torre a la riera de Canet

23 juny, Revetlla de St. Joan i "cremat"

Diumenge 20 de Juny, sortida a Cotlliure, municipi de la Catalunya Nord. Visita al Castell Reial o dels templaris, el Fort Sant Elm (s.XVI), Església Nostra senyora dels Àngels (s.XVII) la tomba del poeta espanyol Antonio Machado, mercat del diumenge, passejada pels seus carrers i platja.

CURSOS ACTUALS ON US PODEU INSCRIURE
Pilates, "Mou el cos Ballant" i "Diverteix-te aprenent Anglès "
Per a informació i inscripcions: donespercaldes@hotmail.com, o bé al tel. 629 975 273

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE FRANCIAC

Des de Franciac,

Estem en plena organització de la nostra Festa, activitat pròpia del mes de setembre a Franciac, però enguany estem també pendents d'altres novetats (bé a aquestes alçades ja no tan novetats). S'ha començat a treballar en les tasques prèvies a la construcció del nou ramal de l'eix transversal que inicialment finalitza a la A-2.

Des de Franciac mai no hem vist la necessitat d'aquest nou trinxament del territori, és més, amb el suggeriment que en Miquel Casas feu en el seu moment, vam posar en coneixement de l'Ajuntament i del Departament de Política Territorial i Obres Públiques dues opcions factibles que mereixen ésser estudiades.
a) L'aprofitament i reforçament de les vies ja existents i de les que seran realitat en un curt termini de temps (futura A-2)
b) En el cas que l'anterior opció no fos suficient, caldria tenir en compte l'adequació de la carretera C-63 de Santa Coloma de Farners a Vidreres amb les característiques necessàries per la C-25 i connectar amb la carretera C-35 de Vidreres a Llagostera.

Avui, aquestes dues opcions són una realitat, inacabades, però efectives. Per què serviran tantes carreteres? Per arribar més aviat a l'embús que es generarà a la costa?
En fi, aquesta via és un fet. Però ara, per primera vegada en tots aquests anys em qüestiono si realment sobra o "els que manen" ja li havien trobat més utilitats que la de dur els cotxes més ràpid a Llagostera.
M'explico: des de fa uns mesos es parla de la creació d'un Parc Tecnològic de Reciclatge que molt probablement s'acabi fent al paratge de Can Freixes, al terme de Vilobí, llindant pràcticament amb Franciac.

A nosaltres sembla que els projectes dels municipis veïns no ens haurien d'afectar, però...

Sembla obvi que l'Ajuntament de Vilobí vol donar llum verda al projecte de construcció d'aquesta planta de reciclatge (ben pensat perquè són uns bons ingressos per les arques municipals) el que ja no està tan bé, és no haver previst els accessos a aquest parc pel seu municipi ja que 20 hectàrees és un sòl important i la moguda de camions serà constant.

Semblaria, segons va alertar en Xavier Tresserras de Caldes als seus companys de consistori, que l'Ajuntament de Vilobí considera que el camí més apropiat i curt passa pel pont de Franciac, direcció a Vilobí i seguint pel Pitch and Putt (camí estret que en molts casos no admet el pas de dos camions).

Es allò que els catalans diem Jo em quedo la polpa i ells que es fotin els ossos.

Sabem però que el nostre Ajuntament, unànimement, farà tot el possible perquè aquest no sigui el trajecte –compten amb tot el nostre suport i agraïment–.

És en aquest punt i com a opinió personal que torno a recuperar el ramal de l'eix transversal.
És coincidència que neixi a 100 metres del futur parc i aterri a l'A-2? Existiria millor camí d'accés?
Segur que els ha passat per alt una possible comunicació amb aquesta via, si no immediata, en un futur?
Temps al temps! ■

Mercè Armengol Cullell

ASSOCIACIÓ DE GENT GRAN DE LA TERCERA EDAT "CASA ROSA"

L'Associació de Gent Gran de la Tercera Edat "Casa Rosa" es va iniciar l'any 1982. Durant vint-i-vuit anys, aquesta entitat ha estat regida per cinc juntes directives diferents. Un total de seixanta persones que han treballat desinteressadament per l'associació.

La Junta que està en actiu actualment portarà un total de deu anys el proper mes de gener de 2011. Durant aquest anys hem gaudit molt treballant per la millora de l'entitat i de les persones associades. Malgrat això, creiem que ja és hora de donar el relleu a un altre grup humà que ens substitueixi.

Per això us recordem que, tal i com es va acordar a l'assemblea extraordinària del 30 de juny passat, la junta actual seguirà portant l'entitat fins als 10 primers dies de gener de 2011. Dins d'aquests dies, es convocarà l'assemblea ordinària anual per presentar l'estat de comptes de 2010 i formar una nova Junta directiva.

Per tant, demanem als socis i sòcies que estiguin empadronats a la vila de Caldes de Malavella que facin un esforç i formin un grup de gent per regir la nostra Casa Rosa.

Volem fer-vos saber que per part de la Junta actual, i si és del gust de les persones entrants, us dinarem suport en tot i per tot perquè l'Associació de Gent de la Tercera Edat "Casa Rosa" pugui seguir endavant.

Ànims i endavant! ■

La Junta

COLLA GEGANTERA

LA MALAVELLA ES LLUEIX PER LA FESTA MAJOR

L'estiu és quan els Gegants de Caldes tenen més feina. Ja us vam avançar un mica el nostre calendari en l'anterior Aquae.

El dissabte 19 de juny vam fer la sortida a Sant Feliu de Guíxols, que va finalitzar amb un sopar de germanor al col·legi l'Estació.

El dimecres 23 de juny, a la Pl. Amical de Mauthausen, com ja és tradició, vam preparar el sopar de la Revetlla de Sant Joan amb un menú especial i el Duet Ramon Grup va amenitzar la festa amb la seva música.

El 24 de juliol, amb motiu de la Festa del Llac del Cigne hi vam participar fent una cercavila. I va arribar el dia esperat de la Festa Major amb la cercavila de després del Pregó i la del dissabte a la tarda, on la Malavella va poder participar per primera vegada i va ser la protagonista juntament amb tots els nens i nenes del nostre poble i rodalies.

El dissabte 7 d'agost vam fer la sortida al poble veí de Maçanet i el 29 d'agost, com que la sortida era una mica més lluny, tota la colla vam fer un autobús per anar a acompanyar els gegants de Matadepera.

I també com és tradició el dissabte 4 de setembre vam preparar la Botifarrada a la fresca de la plaça Amical Mathaussen amb una gran afluència dels nostres incondicionals i acompanyats pel grup Calimba.

El 2 d'octubre vam tenir una cita important: la trobada de colles geganteres de Caldes de Malavella. Hi van participar unes quantes colles d'arreu de Catalunya: Caldes de Malavella, Cassà de la Selva, Sant Feliu de Guíxols, Maçanet, Matadepera, Llagostera, Bastoners de Sils i Cornellà del Terri.

El diumenge 3 d'octubre va tenir lloc la població de Vic, una Mostra de Balls Comarcals que va ser l'acte central de la celebració del 25è Aniversari de l'Associació de Colles Geganteres de Catalunya, l'ACGC. La Colla Gegantera de Caldes hi va participar amb dos balls: el Ball de la comarca de la Selva i el Ball de la Vila Gegantera de Girona.

L'acte que clourà la temporada serà la Trobada de la Selva que es farà el diumenge 14 de novembre a Riudellots de la Selva. ■

Per estar ben informats de les nostres activitats i de properes novetats, podeu connectar-vos a la nostra web:

NENS I NENES DE CALDES DE MALAVELLA PREPAREU-VOS QUE TENIM UNA SORPRESA PER A VOSALTRES PER LA FIRA DE NADAL.

PARRÒQUIA

PARTICIPACIÓ EN LA 16a EDICIÓ DE LA CARAVANA HUMANITÀRIA

El mes de setembre s'han fet les inscripcions pel nou curs de catequesi i el dissabte 3 d'octubre, a les 5 de la tarda, hem començat les trobades setmanals dels diferents grups.

A finals del mes de setembre hi ha hagut a la parròquia el relleu del rector. A Mn. Salvador Gras i Cabutí se li ha encomanat una nova parròquia amb més habitants i ha marxat de rector a la població de Malgrat de Mar. El mossèn que l'ha substituït com a rector de Caldes i Sant Andreu Salou és Mn. Àngel Pagès i Isern, nascut a la Tallada d'Empordà, que els darrers anys ha estat de rector a Canet de Mar.

CÀRITAS

Des del més de gener d'enguany fins al maig s'han atès 831 visites, i les ajudes han beneficiat 2.329 persones. El primer semestre de 2010 hi ha hagut unes despeses de 3.697'81 euros. Les despeses ha estat baixes perquè s'han rebut molts productes del banc d'aliments però sobretot de l'Espiga Solidària. Altres entitats, comunitats i particulars han col·laborat comprant productes de primera necessitat.

Gràcies a ells, i a tots els qui heu contribuït econòmicament a les col·lectes de les misses i/o la bústia per a Càritas que hi ha a l'església parroquial, els voluntaris de Càritas han pogut lliurar -de gener a abril- un total de:

1.136Kg patates, 1.118Kg de fruita., 1.194L. de llet, -68Kg de llet infantil continuació, 8 paquets de papilles de cereals infantil, 821 paquets de galetes, 1.298 barres de pa congelat, 194Kg d'arròs, 251 Kg. de llegums, 295L d'oli de girasol, 173 pollastres, 845 unitats de peix congelat, 37 dotzenes d'ous, 235Kg de pasta, 59Kg de sucre, 123 paquets de formatgets, 68Kg de farina, 164 llaunes de tonyina, 343 paquets de cereals, 166 L. de sucs de fruita, 15Kg. de tomàquet, 280 iogurts, 811 sobres de pernil, 67 peces d'embotit, 322 peces de rebosteria, 588 pizzes, 410 bosses de patates de xurreria, 20 barres de torró, 70L. d'orxata, 68L. de natilles, 243L. de batuts, 82 pots de nocilla, 80 enciams, 120 cebes, 37 sobres d'olives, 85 sobres de fruits secs i 473L. d'aigua.

Com podeu veure, i ja hem comentat altres vegades, hi ha productes que no són de primera necessitat, però com que ens els donen, des de Càritas podem lliurar a les famílies que ho necessiten més menjar o begudes sense haver-los de comprar. ■

CAL

EL CORRELLENGUA

El Correllengua de Caldes va serà enguany el dissabte 9 d'octubre, una mica més tard del que és habitual. El vam celebrar amb les mateixes ganes de fer reflexionar sobre com n'és d'important per la supervivència del català les actituds que tenim en la nostra vida quotidiana.

Personalment porto sempre gravada al cap la frase “una llengua no es perd perquè els que no la saben no la utilitzen sinó perquè els que la saben deixen de parlar-la”, del malaguanyat Francesc Ferrer i Gironès, i crec que tenint tots aquestes paraules ben presents hi tindríem molt de guanyat.

Cal una llei que ens ampari, és cert, però nosaltres, amb el dia a dia, podem fer moltes coses pel català, una de les quals és una cosa tant senzilla, teòricament, com ferlo servir sempre. I dic “teòricament” perquè hi ha dos factors que hi posen pals a les rodes.

- Tenim un Estat espanyol que talla les ales al català, que obstaculitza la normalització de la nostra llengua i que ens imposa el castellà. Ho va fer arran del Decret de Nova Planta, durant el Franquisme i ho fa ara, en suposada democràcia.

- Fruit dels anys de dictadures i de submissions polítiques, massa sovint renunciem a la nostra llengua per inèrcia, per deixadesa, per ignorància i, sobretot, per falta d'autoestima.

Incidir en aquests dos punts és bàsic per a la supervivència del català. Ens cal, primer de tot, un estat propi que ampari el català com a única llengua oficial i que superi el suposat bilingüisme que tant de mal ens està fent. I, segonament, cal de ens traiem els grillons que ens fan esclaus i que parlem lliurement en la nostra llengua a tot arreu i amb tothom.

Els referèndums sobre la independència i la manifestació (a la pràctica) independentista del 10 de juliol marquen noves perspectives pel catalanisme i poden afavorir el català en els dos aspectes que he citat abans: ens acosten al necessari estat propi que donarà cobertura legal a la nostra llengua i ens donen una injecció d'autoestima que ens impulsarà a usar el català sense complexos, manies ni esclavituds.

XERREM

Ens fa molta il·lusió anunciar-vos que al setembre començaran els tallers Xerrem en els quals, un cop per setmana, la gent a qui li costa parlar en català en públic es podrà reunir en grup i, amb la guia d'un manual i d'una persona de suport voluntària, podrà millorar el seu català parlat. Aquesta iniciativa està organitzada pel nucli de Caldes de la CAL i es farà amb la col·laboració de l'Ajuntament i del Consorci de Normalització Lingüística. Oportunament se'n farà publicitat conjunta amb l'oferta de parelles lingüístiques però si hi esteu interessats us podeu adreçar ja a caldes@cal.cat.

En la propera revista us parlarem sobre com va anar el Correllengua i com arranca el Xerrem. ■

Albert Torrent
President del nucli local de la CAL

ENTITATS_esportives_

CLUB EXCURSIONISTA CALDES

Homenatge a Francesc Sala: Vallter - Toès

En aquest darrer trimestre hem fet sortides per a tots els gustos i nivells, algunes fredes i d'altres refrescants. Hem anat a alta muntanya i a banyar-nos a la platja, ens ho hem passat d'allò més bé.

Al juny, en el marc de la diada esportiva i l'homentatge a Francesc Sala, vàrem fer la travessa de Vallter - Toès. Va ser una sortida molt concorreguda amb una mica de mullena al final.

Durant el pont de Sant Joan, varem anar a pujar al Tuc de Mulleres, fent nit al refugi lliure. Sortida a un tres mil amb magnífiques vistes durant tota la ruta. A primers de juliol, pedalada nocturna, activitat a la fresca fugint del sol. Al juliol, banys a les gorgues de Gombrèn i a l'agost, banys nocturns a la platja després de fer un tros de camí de ronda. Ni petits ni grans fugen de la crida de l'aigua. El Club també ha participat, pujant al Canigó, en la celebració del 25 aniversari de la primera ascensió catalana a l'Everest.

Animeu-vos a venir a caminar amb nosaltres! ■

Mulleres: Mirant el tuc de Comptessa i Estanyets

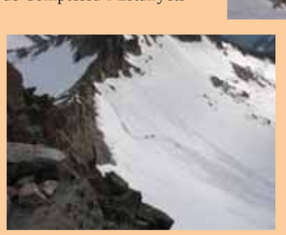

Mulleres: arribant al coll, a prop del cim

Mulleres: flanquejant

Gorgues de Gombrèn

Celebració del 25è aniversari de la primera ascenció catalana a l'Everest

Pedalada noctuna

CLUB PATINATGE ARTÍSTIC CALDES

Dues han estat les activitats que aquest estiu han marcat la cloenda de la temporada del CPA Caldes. La primera, la celebració el 24 de juliol del tradicional Festival de Patinatge Artístic que, normalment, suposa el preludi dels actes organitzats per a la Festa Major. Malgrat els inconvenients de les obres que afectaven al pavelló enguany, arribava a la cinquena edició. Va comptar, entre altres clubs ja habituals en el nostre festival, amb la presència d'un altre grup que es troba a l'elit del patinatge mundial, el CP Sant Celoni. Aquest club, que competeix a la modalitat de Grup Show Petit, ens va oferir un patinatge on la dansa és el principal component, podríem dir que ballaven sobre patins. Vam veure un altre concepte del patinatge en aquesta modalitat (en altres festivals el CPA Olot ens van oferir unes actuacions on el vestuari i la sincronització en els moviments eren les seves principals característiques). Aquest festival va comptar també amb la presència del FD Cassanenc, del CP Llagostera (Cristina González), del CP Palafrugell (Kevin Bordas), del CP Cornellà (Albert Barros), del CP Sant Gregori, del CP Salt, del CPA Olot (Artur Balagué) i, naturalment, amb totes les patinadores del CPA Caldes que , tant en grup com en individuals, van oferir una variada actuació. En aquest punt volem remarcar que la Cristina González i en Kevin Bordas són actualment monitors del club i competeixen a nivell nacional i europeu. En Kevin és l'actual campió d'Espanya juvenil i la Cristina, 8na a la categoria júnior. ■

La segona activitat va ser l'estada de tres dies (del 29 al 31 de juliol) que les patinadores del Club i les seves entrenadores van fer a la casa de colònies Can Solà, a Vilobí d'Onyar. Aquesta activitat es va començar a fer l'estiu passat i com la experiència va ser molt positiva i gratificant per a tothom, aquest any hem repetit. Cal dir que s'ho van passar molt bé però, sobretot, s'ha de valorar tot allò que suposa conviure durant tres dies en un lloc "diferent". Us informem que si voleu conèixer el club podeu consultar el nostre web www.cpacaldes.com, però si el que desitgeu és apuntar als vostres fills/es al CPA Caldes ho podeu fer podeu:

- Recollir l'imprès a la floristeria Pom de Flors.
- Contactar amb la Teresa Diez Tel. 636 374 272
- Mitjançant l'adreça electrònica: info@cpacaldes.com. ■

Des del CPA CALDES volem transmetre el nostre sincer condol a tot el CLUB PATÍ CALDES per la inesperada pèrdua del seu entrenador DAVID CAÑÓN. Us enviem una abraçada ben forta i ànims per seguir endavant amb la vostra tasca

UE CALDES

TEMPORADA 2010/2011, CONTINUEM CREIXENT

De nou, ha arrencat una nova temporada a la UE Caldes amb renovada il·lusió, ubicats ja definitivament a les noves instal·lacions de Can Bernadí.

El fet de tenir el camp de gespa des de principi de temporada ha ajudat el nostre primer equip a planificar la temporada aprofitant tot el mes d'agost sense haver de desplaçar-se a altres poblacions com les temporades anteriors.

Aquesta temporada tindrem el nostre primer equip a la Primera Divisió Territorial per tercer any consecutiu i esperem que durant la temporada no sols es pugui garantir la permanència, sinó que es pugui quedar en les dotze primeres posicions per poder jugar a la nova 2a Divisió Catalana, que es crearà la propera temporada un cop reorganitzades les categories.

En quan al futbol base, s'han inscrit a la Federació Catalana de Futbol equips de futbol 11 a les categories juvenil, cadet i infantil, i dos equips de futbol 7 a la categoria d'alevins..

A la mateixa Federació s'ha inscrit un equip de futbol femení a la categoria juvenil cadet, esperant arribar a poder fer un equip amb el nombre de jugadores necessàries per poder-hi competir amb garanties.

Finalment, en futbol base dels més petits, s'han inscrit equips de futbol 7 al Consell Comarcal de la Selva a les categories de benjamí i prebenjamins.

També com cada any, tindrem l'escoleta adreçada als més menuts que, sense estar inscrits en cap competició, poden entrar en la dinàmica d'entrenaments de futbol de cara a confeccionar els futurs equips de la UE Caldes.

El dia 4 de setembre a les instal·lacions de Can Bernadí es va fer la presentació oficial del club, amb la desfilada de tots els equips davant l'afecció.

Durant la presentació, hi van haver-hi parlaments dels coordinadors de futbol 7 i de futbol 11, del capità i de l'entrenador del primer equip i del nostre president, animant a jugadors i afecció a lluitar i aconseguir els objectius marcats.

També vàrem comptar amb la presencia de l'Excel·lentíssim Sr. Alcalde, que en el seu parlament, també ens va animar i encoratjar a lluitar per aconseguir els objectius del nostre club. Des de la directiva li volem agrair el suport donat en un dia tant important per a nosaltres.

La tarda de presentació va acabar amb un partit del primer equip contra el Llagostera B, que va acabar guanyant la UE Caldes 3 a 2.

A la UE Caldes continuem fidels al nostre propòsit que el futbol base serveixi per formar als jugadors com a persones a través de l'esport. Així mateix, que els jugadors es diverteixin entrenant i jugant, guanyant o perdent, i que estiguin bé dins la nostra entitat i que evolucionin dins el futbol ja que és aquest l'esport que els agrada.

Finalment, volem agrair a tots els patrocinadors i col·laboradors que fan possible la viabilitat del nostre club. Esperem continuar amb el seu suport.

I per acabar, recordar-vos que a través del nostre web, www.uecaldes.cat, trobareu totes les notícies, resultats de partits, i altra informació relacionada amb el nostre club. ■

CLUB PATÍ CALDES

TEMPORADA 2010-11

A questa setena temporada la començarem amb un gran sentiment de dolor. Un malaurat accident ens ha deixat sense el nostre entrenador, en David Cañón, que estava en el Club des del seu inici. En David va rebre un reconeixement per part de l'Ajuntament de Caldes en la passada Nit dels Campions, per la seva dedicació a l'Hoquei Patins a Caldes. Ara que estrenarem el pavelló polivalent tancat, ell ja no podrà gaudir amb nosaltres d'aquesta millora tant important. Això també ens ha fet perdre la nostra estimadíssima entrenadora, l'Emma Roca, la companya d'en David, que per motius que es sobreentenen, ja no estarà amb nosaltres aquesta temporada. A Tribuna Oberta li hem dedicat un petit homenatge i assegurem que continuarem el camí que ell va marcar.

Aquesta setena temporada ja teníem previst canvis d'entrenadors, ja que en David no podia atendre els entrenaments per motius laborals. Els entrenadors seran en Jaume Ibáñez, que s'ocuparà de l'Escoleta d'hoquei, en Roger Perarnau, que s'ocuparà de l'equip de prebenjamí iniciació i prebenjamins, i en Dani Sánchez, que s'ocuparà de l'equip de Benjamins.

A l'Escoleta d'hoquei, amb en Jaume Ibáñez al capdavant, els nens i nenes aprendran l'esport de l'hoquei. També els prepararem per començar a fer alguns partits en les trobades d'escoles de la territorial de Girona que es faran al llarg de l'any a Girona, Maçanet, Cassà de la Selva, la Jonquera, Salt, Olot, Arbúcies, Caldes de Malavella i altres poblacions. Com és tradició en el nostre Club, participaran en la Festa Torneig Joan Petit. Aquest torneig és l'homenatge a aquells nens i nenes que lluiten, com ho va fer en Joan Petit, contra un rival tan difícil com és el càncer infantil. Jugar aquest torneig és entendre que, per sobre dels resultats, hi ha coses més importants.

Els nostres nens han crescut i

amb ells l'afició a aquest esport. Per això, aquesta temporada competirem amb dos equip dins de la categoria de prebenjamins: Prebenjamí iniciació i Prebenjamins, i un altre en la categoria de Benjamins en la Lliga Territorial de Girona.

Continuem amb l'Escola de patí, una activitat que té molt d'èxit entre els més petits i on els nens aprenen a patinar tot jugant. Està adreçada a nens i nenes a partir de P3. El material (patins i proteccions) el proporciona el Club. L'activitat es realitza a les dues escoles de Caldes. Els nens es recullen a les classes, se'ls dóna el berenar i se'ls posen els patins. L'activitat de l'Escola de patí la duen a terme una entrenadora i una monitora, la Carme Malagelada.

Si els voleu veure en acció, us emplacem que vingueu a gaudir dels partits els dissabtes al Pavelló Polivalent, amb servei de bar.

Us recordem que podeu visitar el nostre web www.clubpaticaldes.cat on podreu consultar totes les nostres activitats. I si penseu que us interessa formar part del nostre Club, no ho dubteu i contacteu amb nosaltres a l'adreça clubpati@caldesdemalavella.cat o bé al 645 58 99 03 (Xevi Vehí).

Vine els dissabtes a animar el nostre club, que també és el teu. Ens veiem al pavelló! ■

CLUB GOLF CALDES DE MALAVELLA

EL CLUB DE GOLF CALDES DE MALAVELLA ORGANITZA CURSOS PER A TOTES LES EDATS

Lloc: Camp de futbol Municipal de terra de Caldes de Malavella
Grups de 7 a 11 anys: Dimecres, d'1/4 de 7 a 1/4 de 8.
Grups de 12 a 17 anys: Dijous, d'1/4 de 7 a 1/4 de 8.
Grup d'adults a partir de 18 anys: Dimecres, d'1/4 de 8 a 1/4 de 9.
Grup de dones a partir de 18 anys: Dijous, d'1/4 de 8 a 2/4 de 9.
Calendari: L'activitat començarà l'1 d'octubre de 2010 i s'acabarà el 31 de maig de 2011. Els dies festius es regirà pel calendari escolar 2010-2011.
Inscripcions i informació: Tot el curs 2010-2011
Professor: Manel Navarro (649301279 / golfcaldesdemalavella@gmail.com)
Preus: Matrícula 25 euros. Quota mensual, 26 ; bimensual, 50 i trimestral, 72
El material per practicar el proporciona el club i no necessiteu comprar-lo (pals i boles). Als participants se'ls regalarà un polo amb el logotip del club.

D'esquerra a dreta: Martina Cubi, Joel Tibau, Roger Ribas, Marc Hernantes, Pau Colomé, Pol Navarro i Manel Navarro

CLASSIFICACIONS INTERCLUBS JUVENIL DE CATALUNYA DE ACPP 2010

CATEGORIA INICIACIÓ
1 BADALONA HOTEL MIRAMAR 150 Punts
1 CAN CUYAS 150 Punts
2 CALDES MALAVELLA 140 Punts
2 SANT JOAN C 140 Punts
3 ESCOLA CASTELLAR 130 Punts
3 CAN DRAGO 130 Punts
4 ESCOLA LA GARRIGA 121 Punts
4 HCP 1 121 Punts
5 BARCELONA-TEIA 112 Punts
5 FRANCIAC SWING FACTORY 112 Punts
6 EL VALLES 104 Punts
6 CASTELLO 104 Punts
7 VALLROMANES B 96 Punts
7 FORNELLS 96 Punts
8 URGELL 89 Punts
9 MONTJUIC 82 Punts
10 CAN RAFEL 75 Punts

CATEGORIA COMPETICIÓ
1 BADALONA DEPIQUE TALLER 150 punts
1 EL VALLES 150 punts
2 FRANCIAC SWING FACTORY 140 punts
2 VALLROMANES A 140 punts
3 GUALTA TEAM JUNIOR 130 punts
3 MONTJUIC 130 punts
4 MAS PAGES 121 punts
4 SANT JOAN A 121 punts
5 FAIR PLAY 112 punts
5 ESCOLA LA GARRIGA 112 punts
6 CALDES MALAVELLA 104 punts
6 CAN CUYAS 104 punts
7 CAN RAFEL 96 punts
8 ROC 3 89 punts
9 URGELL 82 punts

CATEGORIA SUPERCOMPETICIÓ
1 LLEIDA 150 punts
1 CASTELLO JUVENIL 150 punts
2 BADALONA MOTORSOL IMPORT 140 punts
2 URGELL 140 punts
3 HCP 1 130 punts
3 EL VALLES 130 punts
4 SANT JOAN B 121 punts
4 FRANCIAC SWING FACTORY 121 punts
5 GUALTA TEAM JUNIOR SUPER 112 punts
5 ESCOLA LA GARRIGA 112 punts
6 CALDES MALAVELLA 104 punts
6 VALLROMANES A 104 punts
7 CAN RAFEL 96 punts
7 FORNELLS 96 punts
8 MONTJUIC 89 punts
9 BARCELONA-TEIA 82 punts

CLASSIFICACIONS RÀNQUING JUVENIL DE CATALUNYA DE FCPP 2010

CATEGORIA INICIACIÓ
1 VERNET ARMAS, ERIC: 36 punts, Can Dragó
7 TIBAU MAS, JOEL: 23 punts, Caldes
16 NAVARRO OLIVER, POL: 16 punts, Caldes
16 GIMENEZ VIDIGAL, DAVID 16 punts Caldes
26 RIBAS VILLEGAS, ROGER 14 punts Caldes
37 PANES COROMINA, LLUIS 9 punts Caldes
63 BADAL BATLLORI, MARC 5 punts Caldes

CATEGORIA BENJAMÍ INICIACIÓ
1 VERNET ARMAS, ERIC: 36 punts, Can Dragó
4 TIBAU MAS, JOEL: 23 punts, Caldes
12 NAVARRO OLIVER, POL: 16 punts, Caldes
12 GIMENEZ VIDIGAL, DAVID: 16 punts, Caldes
19 RIBAS VILLEGAS, ROGER: 14 punts, Caldes
28 PANES COROMINA, LLUIS: 9 punts, Caldes
47 BADAL BATLLORI, MARC: 5 punts, Caldes

CATEGORIA COMPETICIÓ
1 GOMEZ DEL PULGAR FOLGOSO, MARC: 115 punts, Badalona Motorsol Impor
84 SALAVEDRA MASSAGUER, ERIC: 58 punts, Caldes
149 SALAVEDRA MASSAGUER, JOSEP: 29 punts, Caldes
179 HERNANTES GARCIA, MARC: 10 punts, Caldes

CATEGORIA INFANTIL COMPETICIÓ
1 CLAVERIA ESPUIS, CARLOS: 108 punts, Lleida
27 SALAVEDRA MASSAGUER, ERIC: 58 punts, Caldes
53 SALAVEDRA MASSAGUER, JOSEP: 29 punts, Caldes
62 HERNANTES GARCIA, MARC: 10 punts, Caldes

CATEGORIA CADET COMPETICIÓ
1 GOMEZ DEL PULGAR FOLGOSO, MARC: 115 punts, Badalona Motorsol Impor
26 CUBI ARIÑO, MARTINA: 44 punts, Caldes

Competicions pendents:
11 i 12 de setembre a Gualta P&P - Girona
16 i 17 d'octubre a Bell-Puig P&P - Lleida
30 i 31 d'octubre a Franciac P&P - Girona

Volem destacar la bona participació que estan fent els jugadors del club de golf Caldes de Malavella. Moltes felicitacions per a tots/es els jugadors/es, i molts de ànims que ho esteu fent molt bé. Gràcies. ■

ELS POLLS

El poll és un insecte que viu entre els cabells. Té uns 2 mm de longitud, és de color grisenc, sense ales. S'alimenta de la sang que xucla de la pell del cap en picar les persones i pon ous anomenats "llémenes", que són de color blanc i estan fortament adherits a la base del cabell. Fan falta de set a deu dies perquè s'incubi l'ou i es desenvolupi la larva. El símptoma principal de la parasitació de polls és la picor del cuir cabellut.

COM ES POT SABER SI ES TENEN POLLS?

El primer que es nota és una picor persistent al cap. S'ha de comprovar la presència de llémenes enganxades a la base del cabell o bé, més rarament, es poden identificar els polls vius. Es millor utilitzar una lupa i efectuar l'exploració amb bona il·luminació. De vegades es confonen amb la caspa i les escames però ambdues formacions no estan adherides als cabells i es treuen fàcilment. A més, la caspa no té la brillantor nacrada de les llémenes.

Foto Gilles San Martin

COM ES TRANSMETEN?

Els polls no salten ni volen sinó que passen fàcilment d'un cap a l'altre per contacte dels cabells. Això pot succeir en condicions d'estreta convivència, com és el cas de les llars, les escoles i les guarderies. També s'encomanen per l'intercanvi de pintes, raspalls, ornaments del cap, gorres, bufandes, tovalloles, mocadors, etc.

QUÈ ES POT FER PER PREVENIR AQUESTA PARASITOSI?

Les mesures preventives consisteixen en el raspallat i pentinat acurat del cabell dos o tres cops al dia. No s'utilitzaran pintes, raspalls, gorres i altres objectes que no siguin propis i es netejaran de forma adequada, especialment davant l'existència de casos (els raspalls i les pintes es poden rentar amb el mateix preparat antiparasitari i els articles de roba es poden rentar amb aigua molt calenta).

D'altra banda, com a mesura higiènica general, s'haurà de rentar el cap amb aigua i sabó dos o tres cops per setmana, com a mínim. L'ús preventiu de productes insecticides no es recomana en persones no parasitades.

Si alguna persona descobreix que té polls, és necessari que ho comuniqui a les persones que l'envolten per tal que puguin comprovar si també en tenen i extremar les mesures preventives.

COM ELIMINAR ELS POLLS?

El tractament es basa en aplicar un preparat insecticida. El tractament escollit per l'OMS és la permetrina a l'1,5% (millor locions o cremes que no pas xampús. Es fa a al tarda - nit. Cal:

- Empastifar bé tot el cuir cabellut i la base dels cabells secs, especialment, la zona del clatell i la de darrere de les orelles. Posar un barret o bossa de plàstic per evitar que el gel s'escorri i amb ell els polls. Deixar que actuï tota la nit (es pot substituir el barret o la bossa per una tovallola).
- Al matí, rentar amb xampú de permetrina 1,5% i deixar-lo uns minuts al cabell, tot friccionant enèrgicament.
- Per tal d'eliminar les llémenes, es pot esbandir el cabell amb vinagre de poma. L'aplicació del producte no elimina totes les llémenes.
- Pentinar bé els cabells cada dia amb una pinta de pues fines (llemenera) per tal d'arrossegar polls morts així com arrossegar la major quantitat de llémenes possible.
- Repetir sempre una nit de tractament 7-10 dies després de la primera aplicació per assegurar-vos que no hi ha cap llémena viva ni ha nascut cap nimfa de poll.

És important que a les escoles els alumnes parasitats siguin tractats simultàniament així com els familiars afectats ja que d'aquesta manera s'eviten contagis entre nens i familiars afectats encara no tractats i els ja tractats. Els nens no parasitats no s'han de tractar. Seria recomanable que cap alumne afectat no assisteixi a l'escola fins que no sigui sotmès al tractament

Els polls viuen exclusivament en les persones i per tant és innecessari netejar mobles o locals o tancar escoles on s'hi hagin produït casos. ■

Equip d'Infermeria del CAP Caldes de Malavella (ABS Cassà de la Selva)

SCILLA AUTUMNALIS

L'escil·la de tardor és una planta bulbosa, molt petita i delicada, de la família de les liliàcies. Amb les pluges de finals d'estiu o començaments de tardor es desperta el bulb soterrat. Sorgeixen llavors les tiges floríferes, febles, de no més de 20 cm d'alçada, afil·les i amb un raïm al capdamunt de nombroses flors pedunculades, cadascuna de 6 tèpals d'un bonic color lila o rosat, que s'obriran progressivament, primer les de baix, després les de dalt, a mesura que l'eix s'estira. En aquest inici de florida, les fulles encara no són visibles. Apareixeran més tard, filiformes i de secció semicircular, totes elles en roseta basal. El fruit, la càpsula, s'obrirà en 3 lòculs per mostrar les llavors negres. L'escil·la de tardor no és gaire freqüent i passarà desapercebuda si no s'atrapa el període de floració; tanmateix és abundosa als llocs on n'hi ha. Es troba en pradells anuals i llocs rocallosos. ■

Josep Barnés i Freixas

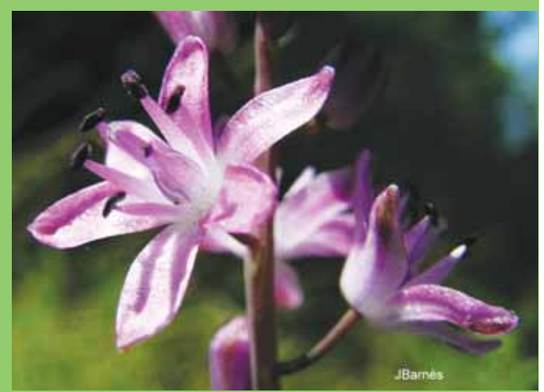

ALGUNS MITES FALSOS

(IDEES EXTRETES DEL LLIBRE "100 IDEES FALSES SOBRE EL GOS")

UN CADELL NO POT SORTIR ABANS D'ESTAR COMPLETAMENT VACUNAT

Un cadell es compra amb 2 mesos i no és fins als 3 mesos que té les vacunes completes. Aquest període és molt important en quant a socialització i, per tant, encara que no porti totes les vacunes, és recomanable que el gos surti i conegui altres gossos, sorolls, cotxes, gent amb bastó, etc. L'únic que s'ha de tenir en compte és no deixar-los llepar pipís, defecacions o aigües brutes.

EL CADELL HO MOSSEGA TOT PER ENFORTIR LES SEVES DENTS

Les dents surten completament el primer mes de vida i no es comencen a canviar fins el tercer mes. Per tant, no els fa mal la boca com als nens. Els cadells mosseguen perquè és la manera de relacionar-se amb l'entorn. S'ha de controlar i no se'ls ha de deixar mossegar de tot. Hem d'evitar els jocs d'estirar cordes o draps perquè sobreexcitem l'animal i el tornem més brusc. N'aprenen amb un "no!" sec.

EL CALCI POSA DRETES LES ORELLES DELS CADELLS

La posició de les orelles depèn principalment de la genètica del pare i de la mare. L'orella és una estructura cartilaginosa recoberta de pell i múscul, per tant el calci no s'hi fixa. No serveix de res.

A vegades s'ha vist que a un gos amb orelles dretes n'hi cau una just quan està fent el canvi de dents, als 4-6 mesos. Podria semblar que és conseqüència d'una baixada de calci però s'ha comprovat que amb la caiguda de dents es pot irritar algun nervi involucrat en aguantar l'orella erecte. Això és transitori i l'orella tornarà a quedar dreta.

Penseu que la castració és una manera idònia d'evitar tot això. El gos en deixarà de tenir ganes ,i a més, no es deprimirà ni tindrà consciència que està castrat. Simplement es dedicarà a altres coses.

NO HI HA PROBLEMA PER ADMINISTRAR ANTIINFLAMATORIS DE PERSONA A UN GOS

Gairebé tots els antiinflamatoris d'humans són tòxics en gossos a dosis no gaire altes. Pot ser que ajudin al nostre gos a trobar-se millor però poden provocar-li molts efectes secundaris. El paracetamol afecta el fetge i provoca mucoses cianòtiques, edemes, vòmits... L'aspirina provoca vòmits i úlceres gastrointestinals. L'Ibuprofè, provoca úlceres importants i en casos més greus, insuficiència renal aguda. El millor doncs és administrar-los antiinflamatoris de veterinària.

EL MORRO CALENT SIGNIFICA QUE EL GOS TÉ FEBRE

La temperatura que notem al tocar la trufa depèn de la temperatura corporal, de la temperatura exterior i de la temperatura dels nostres dits.

Tocar la trufa no és un bon indicador perquè pot tenir febre i tenir la trufa freda i humida i pot estar normal i tenir la trufa calenta i seca pel Sol.

El millor és prendre la temperatura rectal amb un termòmetre digital, que ha de ser d'entre 38 i 39º. ■

Uetus veterinaris

UN GOS QUE MENJA ELS SEUS EXCREMENTS TÉ FALTA DE VITAMINES

Pot ser normal fins als 3 - 4 mesos d'edat i no s'ha demostrat que sigui a causa de cap falta de vitamines ni minerals. De vegades pot ser per error nostre: si cada vegada que es faci caca a casa el castiguem, potser optarà per menjar-se-la i així fer-la desaparèixer. Per solucionar-ho, podem donar una dieta "intestinal" per canviar la consistència i l'olor de les femtes i també impregnar-les amb pebre o quelcom picant.

EL RÈGIM ALIMENTARI D'UN GOS HA DE SER VARIAT

Al contrari que els humans, no ho necessita. El gos és un carnívor i té una flora que s'adapta malament als canvis alimentaris. Si canviem d'una dieta a una altra de cop podríem observar diarrea i flatulències. Per tant, si és necessari fer canvis, es recomana anar introduint la nova dieta poc a poc.

LA GOSSA HA DE CRIAR COM A MÍNIM UNA VEGADA A LA SEVA VIDA

Psicològicament una gossa no necessita tenir cadells. No tindrà instint maternal fins que pareixi. És doncs, una idea humanitzada.

Per la seva salut tampoc hi ha avantatges: una gestació, part i lactació suposa un desgast metabòlic. Tampoc evitarem l'aparició d'embarassos psicològics.

L'única manera d'evitar embarassos psicològics és esterilitzant la gossa. A més tindrem altres avantatges com: supressió zels, d'infeccions genitals i menor probabilitat de tumors mamaris.

EL MASCLE NECESSITA VIURE LA SEVA SEXUALITAT AMB PLENITUD

Els gossos mascles tenen ganes de copular quan hi ha femelles en zel, és l'instint. Si ho proven una vegada seguiran tenint exactament les mateixes ganes. De vegades això és un patiment, perquè lladrarà, plorarà i no voldrà menjar.

vidasocial

Us presentem al Martí Lluch Recasens, el petit dels Lluch. Va nèixer el 9 de juliol de 2010. Esperem que els seus germans, l'Eduard i el Bernat, el cuidin molt. Els pares estem molt contents però anem molt cansats...

eltemps

DADES RECOLLIDES PER JOSEP BARNÉS I FREIXAS - CAN GIMFERRER NOU - CALDES DE MALAVELLA

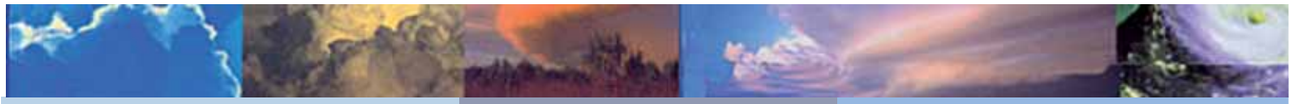

MES: JUNY 2010

DIA	TEMP.MAX	TEMP. MIN.	PLUJA
1	26,3	11,4	
2	26	15	
3	27,1	13,1	
4	28,5	11	
5	30,3	12,2	
6	26,4	14,6	
7	25,4	14,6	
8	27,6	12,7	
9	25,3	17,4	
10	25,3	17	
11	23,3	12,6	5
12	25,9	8,5	
13	26,9	11,2	
14	26,2	9,6	
15	25,4	13,1	1
16	25,2	9,5	
17	25,8	12,2	
18	26,9	11,7	
19	24,7	13,2	17
20	23,2	11,6	4,5
21	23,3	5,5	
22	25,1	7,5	
23	26,9	10,1	
24	27,6	14,8	
25	30,3	11,8	
26	31,6	13	
27	31,5	13,9	
28	33,8	14,8	
29	34	14,7	
30	32,8	15,9	
	MITJA	MITJA	TOTAL
	27,29	12,47	27,5

MES: JULIOL 2010

DIA	TEMP.MAX	TEMP. MIN.	PLUJA
1	33,2	16,7	
2	31,6	15,6	
3	31,8	18	
4	33,5	19,2	
5	33,5	15,6	
6	31,4	15,7	
7	32	17	
8	33,7	18,4	
9	31,9	20,4	
10	32,9	18,7	
11	34,8	17	
12	35,3	18	
13	32	17,3	
14	32,5	17,1	
15	32	19,3	
16	32,4	14,5	
17	33,9	19,2	
18	31,9	18	
19	32	17,2	
20	33,8	17,1	
21	31,5	19,4	
22	32,5	19,5	
23	28,2	18,2	
24	30,3	16,7	
25	30,4	13,4	
26	31	15	
27	32,5	15,5	
28	32,3	17,8	
29	29,7	19,2	4
30	27,6	20,1	
31	30	19,2	
	MITJA	MITJA	TOTAL
	32,00	17,55	4

MES: AGOST 2010

DIA	TEMP.MAX	TEMP. MIN.	PLUJA
1	33,2	16,7	
2	31,6	15,6	
3	31,8	18	
4	33,5	19,2	
5	33,5	15,6	
6	31,4	15,7	
7	32	17	
8	33,7	18,4	
9	31,9	20,4	
10	32,9	18,7	
11	34,8	17	
12	35,3	18	
13	32	17,3	
14	32,5	17,1	
15	32	19,3	
16	32,4	14,5	
17	33,9	19,2	
18	31,9	18	
19	32	17,2	
20	33,8	17,1	
21	31,5	19,4	
22	32,5	19,5	
23	28,2	18,2	
24	30,3	16,7	
25	30,4	13,4	
26	31	15	
27	32,5	15,5	
28	32,3	17,8	
29	29,7	19,2	4
30	27,6	20,1	
31	30	19,2	
	MITJA	MITJA	TOTAL
	32,00	17,55	4

Pluja acumulada durant aquest any: 608,5 l/m2
Temperatura més alta del que portem d'any: 36ºC (22 d'agost)
Temperatura més baixa del que portem d'any: -7,1ºC (11 de març)

els racons de Caldes

EL PI GROS D'EN LLIMONA

Per Pili Turon

Caldes de Malavella té un perfil propi, una silueta identificativa del poble que al nucli urbà es correspon amb el conjunt de les Termes Romanes o amb el campanar de l'església romànica de Sant Esteve, però que en un dels seus extrems s'assimila a un arbre que sobresurt de la resta: el Pi gros d'en Llimona.

Vista des del peu mateix de l'arbre

Vista des d'un punt elevat del centre del poble

El pi ha estat víctima de nombrosos talls a l'escorça per part de visitants que volien deixar constància del seu pas fent-hi inscripcions

Visió de la capçada, malmesa per la part dreta

Aquest exemplar de pi pinyoner es troba a la finca de Can Teixidor i destaca per la seva alçada, una característica que l'ha convertit en un element singular del municipi i un destí habitual de passejades pels entorns de Caldes. Si no hagués estat per la intervenció de l'escultor modernista Josep Llimona (Barcelona, 1864-1934), estiuejant habitual del poble i assidu a les seves aigües termals, segurament el Pi gros s'hauria talat juntament amb bona part del bosc que l'envoltava originàriament. L'artista va demanar al propietari del paratge que li vengués aquell pi que havia observat tantes vegades durant les seves sortides, salvant-lo així d'una desaparició segura; i, per aquest motiu, el Pi gros s'identifica amb el cognom de l'artista.

A més de ser un punt de referència per als caldencs, el Pi gros també ha motivat la creació de llegendes o ha inspirat poemes, com aquest de Joaquim Tauleria: "I es sacseja majestuós... / alegrós com un gegant / com si ell de la nostra vila / en fora vigilant". Precisament, una llegenda relaciona el pi d'en Llimona amb l'arbre del popular Gegant del pi. Segons aquesta història, en una demostració de força, el gegant va llençar el nostre Pi gros des de Barcelona

Perspectiva que permet veure l'alçada de l'arbre

Visió des del pas de la carretera per sobre de la via del tren

i, després de volar un centenar de quilòmetres, va caure a l'emplaçament de Caldes on encara es troba.

Valors simbòlics i populars a banda, el Pi gros d'en Llimona o de Can Teixidor -com també se'l coneix a Caldes- és un dels exemplars inclosos en el catàleg municipal d'arbres d'interès local. Aquest inventari elaborat per l'Ajuntament inclou una vintena d'arbres singulars dispersats per diferents punts del terme municipal, recollint-ne les característiques naturals, les dimensions, la història, l'estat de conservació i propostes d'actuacions per tal de preservar-los. El Pi gros ostenta el rècord d'alçada, un tret que el fa visible des de nombrosos indrets del poble.■

El pi gros d'en Llimona a prop de Can Solà

CALDES FM
Et sona?

107.9 FM RÀDIO A LA CARTA!

ESCOLTA CALDES FM ARA TAMBÉ PER INTERNET
www.caldesdemalavella.cat/caldesfm

TRIA L'HORA I EL DIA QUE VOLS ESCOLTAR
LA NOSTRA PROGRAMACIÓ!

- L'Alcalde a la ràdio
- Debats polítics
- Magazines
- El Ple Municipal
- Informatius i agenda d'activitats
- La millor música de tots els temps les 24 hores del dia...

CALDES FM 107.9
Emissora Municipal de Caldes de Malavella

La ràdio que tens a prop
Memoritza-la al cotxe

informeu-vos de la programació a: www.caldesdemalavella.cat

La Festa Major

CALDES DE MALAVELLA